

Emperyalist dalaş artıyor

Petrol fiyatlarının son 50 yılın en düşük seviyelerine gerilemesiyle birlikte dünya ekonomilerinde yaşanan dalgalanma sürüyor. Bu dalgalanmanın büyük bir fırtınaya dönüşüp dönüşmeyeceğini hep birlikte göreceğiz. Burjuvazinin, fırtınalarla boğuşmak zorunda kalması, krizlerinin derinleşmesi her zaman için ezi-

lenlerin çıkarınadır. Devrimciler, kapitalizmin krizini daha derinleştirmeli ve devrimin koşullarını oluşturmalıdır. Temel mesele, krizlere bahsi geçen şekilde müdahale etme perspektifinin olması, bunun hazırlıklarının yapılması, araçlarının oluşturulmasıdır.

📄 Sayfa 08

Cizîr’de görünen devletin “en saf” hali!

Şirnex’in Cizîr ilçesinde HÜDA-PAR’ın saldırıları ile başlayan ve Cizîr’de 2’si yurtsever biri HÜDA-PAR üyesi olmak üzere üç kişi, Silopiya’da da bir kişinin yaşamını yitirdiği çatışmalar, birçok tartışmayı ve farklı tespiti bir arada tartıştırdı. Kimileri “paralel devlet”, kimileri “iç çatışma”; kimileri “provo-

kasyon” dedi, kimilerine göre de “KCK’nin açıklamasına bayrak açan kişiler tarafından yapıldı”. Ancak şu bir gerçek ki, bu çatışmalar bir kez daha tüm gözleri bugün legal alanda kendini HÜDA-PAR ismiyle adlandıran Hizbulkontra güçlerine çevirdi.

📄 Sayfa 09

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 21

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

8-14 Ocak 2015

Özgür Gelecek’ten

Merhaba!

Kültür-sanat ve LGBTİ gündemli panoramalarımızı devam ettirdiğimiz bu sayımızda çeşitli işçi mücadelelerinden röportajlara da yer verdik. Partizan, DDSB ve YDK’nın yalnız bırakmadığı Maltepe işçileri, hala aynı coşku ve dayanışma ile direnişi sürdürdüklerini/ sürdürceklerini ilan ediyorlar.

Barış elçisi olarak geldiği Türkiye zindanlarında ölümü mahkum edilen Lütfü Taş’ı, Cizîr’de polis tarafından katledilen Musa Azma’yı da sayfalarımıza taşıdık. Cizîr’de kirli oyunların peşinde olan devletin yaklaşımlarını da irdelediğimiz çeşitli makalelerimizi ilgi ile okuyacağınızı düşünüyoruz.

Bu arada hala hack saldırıları sürüyor. Bu süreçte hem site hem de sosyal medyadan haber aktarımında sıkıntı yaşadık. Okurlarımızdan bu aksaklıktan kaynaklı özür diliyor ve bu sıkıntılarımızı aşmak için çeşitli çalışmalarımız olduğunu belirtiyoruz.

Emekçinin Gündemi

2015’te işçi sınıfı mücadelesini yükseltiyor

📄 Sayfa 05

Pusulâ

Şiarımız “kitlelerin daha derinlerine”

📄 Sayfa 11

Göğün Yarısı

2014’ün muhasebesini yapmak-2

📄 Sayfa 07

Gündem

2015: MÜCADELE!

📄 Sayfa 03

Yine zam, yine zulüm!

Yoldaşlar, hevaler, kirveler;
Onur Yürüyüşü’nü de mi görmediniz?

📄 Sayfa 2

“Barajlara takılmadan ve tabanda örgütlenerek her türlü engel aşılabılır”

📄 Sayfa 4

2014’ten 2015’e; Cüret, hayalgücü ve mücadele ruhuyla
“Sanatsal direnişi” yükseltelim!

📄 Sayfa 12

Yeni bir yılda; yine asgari bir yaşam,yine zam,
yine yoksulluk!

📄 Sayfa 14

2014 yılını işçi katliamlarıyla geride bırakırken, yeni bir yıla yoksulluk ve sefaleti garanti altına alan asgari ücret zammıyla girdik. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik’in, 2015 yılında asgari ücrete % 6 zam yapılmasına ilişkin açıklamaları işçi ve emekçilere insanca bir yaşamın yolu bir kez daha kapatıldı. Çelik’in gayet iyi bulunduğu bu artışla işçi ve emekçiler öğün ve

kişi başına 75 kuruşla karnını doyurabilecek; 1 buzdolabı için 27 ay çalışacak; 311 TL’ye barınacak ve ısınacak; çocuk başına 2,9 TL’lik eğitim harcaması ile çocuklarını yetiştirecek!

Tüm bu tablo altında 2015’te işçi ve emekçilere zam ile zulüm dayatılırken, bu dayatma mücadele ile karşılık bulacak!

2015 bizim yılımız olacak!

Yoldaşlar, hevalller, kirveler;

Kars Homofobi ve Transfobi Karşıtı Platform aktivisti Ozan Uğur'un devrimci, demokrat ve yurtsever kurumların LGBT meselesine bakışına ilişkin dostane eleştirisini ve beraberinde dikkatimize sunduğu "2014 LGBT Panoraması"nı sizlerle paylaşıyoruz:

Onur Yürüyüşü'nü de mi görmediniz?

Yeni bir yıl gelirken birçok muhalif, devrimci, sosyalist veya yurtsever yayın, 2014'ün panoramalarını hazırlayıverdiler. Ben de şöyle bir göz atayım dediydim ki, beklediğimi buldum: Birçokları LGBT'leri görmemişti!

Hayır olmadı, Onur Yürüyüşü'nü koyaydınız: "Önce işçi sınıfı" dersenez; "17 Mayıs Homofobi ve Transfobi Karşıtı Yürüyüş" Soma'ya adandı. Hatta orda sevgilimle öpüşürkenip "Ahlaksızlar, sosyalizmin içini boşaltıyorsunuz; işçilerle eşcinselliğin ne alakası var" gibi birçok da yorum yapıldı Kaos GL'nin facebook sayfasında. Yani haberdar olmamak mümkün değil. Hatta bir Soma işçisi "eşcinsel" diye yaftalanıp, homofobik gazetelerde resimleri bastırılıp da; "Bu zaten ahlaksız, muhaliflerin hepsi ibne" diyerek bir şeylerin içi boşaltılmaya çalışıldı.

E hadi bunu da görmediniz de; yahu sevgili yoldaşlar, arkadaşlar, hevalller, kirveler koskoca binlerce kişilik "Onur Yürüyüşü" yapıldı. Birçoklarımız oradaydınız. Eee 1 Eylül eylemleri konulmuş o panoramalara da, Türkiye ve Kürdistan'ın o kadar ilinde biz de alanlara çıktık yahu! Ellerimizde bayraklar, dillerimizde zılgıtlarla "barış"ı haykırdık. 1 Mayıs'ta da alanlardaydık. Hatta mesela Antep'te ZeugMadi LGBT'nin "Polis fuhuş yap onurlu yaşa" dövizine polis saldırıp yırttı. Sonra yılın en kalabalık son eylemi olarak benim katıldığım eylem, sendikaların Ankara'da düzenlediği merkezi mitingdi. Oraya da Kaos GL

Sendikal Çalışma Grubu olarak katıldık ve hatta sonra koskoca bir Ayrımcılık Karşıtı Sempozyum düzenledik. Sonra CHP'li Şişli Belediyesi'nde çalışan Boy-san arkadaşımız belediye binasında saldırıya uğradığı için basın açıklaması yaptık mesela. Diyarbakır'da görülen Roşin Çiçek'in davasında saldırıya uğradık. Ölüm tehditleri aldık. Gazetelerin muhabiri olan arkadaşlarımız da oradaydılar.

Bunların dışında, zaten çoğu yayın organının görmediği nefret suçları gerçekleşti. İntiharlar, cinayetler, şiddetler yine aldı başını gitti artarak. Sene sonuna doğru gelirken de, ba(ğ)zı gazetelerde bir takım yazılar okuduk. LGBT hareketi ve diğer bütün hareketlerin, kaderini işçi sınıfıyla birleştirmemeleri durumunda, nihai sonuca ulaşamayacağını ifade eden dair bir yazının yazarına yazdım dayanamayıp. Çokça da değer verdiğim

birisidir. Düşüncelerinin genel anlamda Türkiye ve Kürdistan'da Marksizm düşüncesinin anlaşılmasına yardımcı olduğuna inandığım birisi kendisi. Henüz cevap vermedi. Verirse bir şekilde derler toparlar onu da yayınlamak isterim.

Neyse, konu şu ki LGBT örgütleri bir şekilde sınıfın yanında olmaya çalışıyor, en azından o an için bir eylem yapmasalar bile sözlerini söyleyip yayın organlarında yayınlıyorlar da; bu çok "devrimci" yayın organları şu sene sonu almanaklarında neden bir LGBT eylem veya etkinliğini görmüyor? Biraz önce bahsettiğim yazının sahibine şunu demiştim: "...Benim gözümde işçiler olmaksızın hiç bir şey olmayacak. Ancak aynı zamanda LGBT'ler ve kadınlar olmaksızın da ancak erkek bir sosyalizm kurulacak ve bu bizlerin cehennemi olacak."

Yıl içerisinde acı tatlı onlarca top-

lumsal olay yaşandı, almanaklarda yer verildi ya da verilmeye çalışıldı. Basılı yayınlarda yer problemi bile oldu belki. Ancak bir tane dahi LGBT eyleminin yer almaması, bu mücadelenin çok da ciddiye alınmadığını hissettirdi bana. Bu yılki Onur Yürüyüşümüzün teması ise "temas" idi. Demek ki, yeterince temas yok aramızda. Bu kadar uzak durmasak da, biraz temas etsek diyorum hani şu yeni yılda. LGBT'leri almanaklarda görmemenin, tek zoruma giden yanı bu oldu. Temas talebimizin yıl içinde görülüp de, yıl sonuna gelindiğinde havada kalması üzücü bir şey. Ya emeğimiz emekten, canımız candan sayılmamış; ya da çok önemsenmemiş hissi yaratıyor şu durum. Can sıkıcı yani...

O zaman ben size kısa bir LGBT almanağı yapayım: Bu yıl da bir sürü kötü olay yaşadık. Ama Roşin'in katilleri cezalandırıldı, belediyeler ilk açık trans ve eşcinsel çalışanlarıyla buluştu. Yine alanları terk etmedik, seçim sürecinin birebir takipçisi olduk ve kazandık. Öldürülen ya da şiddet gören arkadaşlarımıza daha güçlü sahip çıkmayı öğrendik. Yardıma muhtaç arkadaşlar için "trans misafirhanesi"ni güçlendirdik. Onurumuz ve varlığımız için, binler olup Taksim'e aktık; Munzur'a ve onurumuza sahip çıkmak için Dersim sokaklarını gökkuşağına boyadık. Barış için alanları doldurduk, sendikalarımıza ve işlerimizde sahip çıkmak için ise salonları doldurduk. Rojava için bir araya geldik, sokak hayvanları için kolları sıvadık... Kısaca aramızdan ayrılanlar, saldırıya uğrayanlar, işinden olanlar olsa da; bu yıl birbirimize sahip çıkmak ve gerçek bir özgürlük adına mücadeleyi daha da büyüttük. Mücadelemizin 21. yılında "More than comrades".

Yeni yıl "yeni bir cehennem" yerine, daha duyarlı olarak tüm ezilenler için eşit ve özgür bir dünya yaratmak isteyenlerin birlik ve mücadele yılı olsun.

Sığınmacı gözetiminde yaşamını kaybetti

H. Merkezi: İzmir'de gözetim altına alınarak Yabancılar Şubesi Geri Gönderme Merkezi'ne götürülen tüberküloz ve HIV hastası Amina Tou Cady adlı Kamerunlu kadın 30 Aralık günü yaşamını yitirdi.

Cady, 2014 yılında yakalanarak Yabancılar Şubesi Geri Gönderme Merkezi'ne götürülmüş

burada HIV virüsü taşıdığı gerekçesiyle karantina altına alınmıştı. Yeni doğum yapan genç kadın hastanede tutulmak yerine, bebeğiyle beraber merkezin bodrumundaki karanlık bir odaya kapatılmıştı.

Avukat Emine Sarı'nın anlatımına göre "Derhal hastaneye kaldırın" talebi ise "Bilerek hastaymış gibi davranıyor, hastaneye kaldırılmasına gerek yok" denilerek geri çevrildi.

Köpek tecavüzcüsüne beraat!

İstanbul: Kağıthane'de köpeğe tecavüz davasının ilk duruşması 30 Aralık günü görüldü. Tecavüzcünün beraat ettiği davaya tepki gösteren avukat ve katılımcılar, kararı Yargıtay'a taşıyacaklarını açıklayarak adliye önünde "Tecavüz suçtur" açıklaması yaptı.

63. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde görülen duruşmada Ankara ve Eskişehir Baroları ile Yeryüzüne Özgürlük Derneği ve Cinsel Şiddetle Mücadele Derneği "Toplumda infial yaratacak bir olay" diyerek müdahillik başvurusunda bulun-

du. Mahkemede hâkim, "müdahillik başvurusunda bulunanların doğrudan zarar görmedikleri" ve "dosyaya yenilik katmayacakları" gerekçesiyle Eskişehir Barosu dışında tüm talepleri reddetti. Bu kararın üzerine salonda gerginlik yaşandı. Duruşma sonunda tecavüzcünün beraatine karar verilince tepki gösteren kitle hem hâkime hem de sanık avukatına tepki gösterdi.

Duruşmanın ardından adliye önünde açıklama yapan kitle, "İtin sahibi benim" ve "İnek-köpek-insan fark etmez! Sütü ya da bedeni fark etmez! Tecavüz suçtur!" pankartlarını açan kitle protesto eylemi gerçekleştirdi.

2015: MÜCADELE!

“2015 yılı bizim yılımız olacak” derken bunun güçlü işaretlerinden hareketle söylüyoruz. Dolayısıyla kuru bir ajitasyon değil tespitimiz. Geride bıraktığımız yıl da yaşanan gelişmeler ve ortaya çıkan çelişkiler, bu iddiamızın maddi temelini oluşturmaktadır. Özellikle 2013 Gezi İsyanı’ndan itibaren Türk hakim sınıflarının bir yönetememe krizi içinde bulunduğu, dolayısıyla bir devrimci durum içinde bulunduğumuz ortadadır. Hem kitlelerin iktidara yönelik kendiliğinden de olsa sokağa çıkışlarının, kâh azalarak kâh artarak devam ediyor olması ve hem de kendi aralarındaki klik dalaşının sürüyor oluşu, bu somut durumun devam edeceği anlamına gelmektedir. Özellikle de hakim sınıf kliklerinin kendi aralarındaki iktidar dalaşının daha da sertleşeceği öngörülebilir. Geride bıraktığımız yılda her ne kadar R. T. Erdoğan “paralel yapı” olarak kodladığı Gülen Cemaati’ne karşı savaşımı kazandığını ilan etmiş olsa da, Gülen Cemaati gerek emperyalist ülkelerle ilişkileri ve gerekse de devlet bürokrasisinden tamamen tasfiye edilemeyen kadroları nedeniyle gücünü halen belli oranda korumaktadır. Bu durum 2015 yılında da hakim sınıf klikleri arasında yeni dalaşların ve saflaşmaların süreceğini göstermektedir.

Türk hakim sınıflarının 2014 yılını, Soma gibi büyük işçi katliamı, 6-8 Ekim Kobanê Serhildanı gibi gelişmelere rağmen görece kazasız belasız geçirebilmeleri ve yeni yıla girebilmelerinin altında yatan nedenlerden birisi Kürt Ulusal Hareketi ile yürütüldüğü söylenen “çözüm süreci”dir. Bu politikayla Türk hakim sınıfları, Kürt hareketini oyalamayı başarmış ve bunun karşılığında da kendisi için hayli sıkıntılı geçebilecek süreçleri mümkün olduğunca kazasız atlatabilmiştir. Ancak bu noktada şu gerçeğin altını çizmekte fayda var. Türk hakim sınıflarının AKP aracılığıyla devreye koyduğu “çözüm süreci” politikası, Kürt ulusunun mücadelesi sonucunda kendini dayatmıştır. Bunun dışında “çözüm süreci”ne bir anlam yüklemek Türk hakim sınıflarının kapasitesini abartmak anlamına gelir. Koşulların zorlaması, Türk hakim sınıflarını “çözüm süreci” denilen politikayı uygulamak zorunda bırakmıştır. Yoksa Türk hakim sınıfları-

nın Kürt sorununa çözüm olarak gördükleri “Sri Lanka Modeli”dir. Bu gerçeğin bilincinde olmak demek yeni yılda da Türk hakim sınıflarının kendi çıkarları doğrultusunda davranacağını ve dolayısıyla her buldukları fırsatta Kürt ulusuna saldırmaya devam edecekleri anlamına gelmektedir.

Bunun anlamı **Kürt ulusunun kendi hakları için savaşırken ödediği bedelleri “barışırken” de ödemeye devam edeceğidir.** Önümüzdeki yıl da TC devletinin Kürt halkına yönelik saldırıları sürecektir. Devrimci durumu yaratan koşulların önümüzdeki yılda da varlığını koruyacağı ve hatta kimi gelişmelerin çelişkileri daha da şiddetlendireceği açıktır. Dolayısıyla devrimci öznenin bu somut gelişmelere göre politika belirlemesi ve kendini doğru yerde ve zamanda konumlandırması halinde **2015 yılının devrimci hareketin yılı** olması ihtimali düşük bir olasılık değildir. Ancak her şeyden önce komünist ve devrimci hareketin bunda belirleyici olacağı son derece açıktır.

Her şey bir yana yukarıda kısaca da olsa değindiğimiz devrimci durumun varlığıyla, TDH’nin tarihsel sürecinde edindiği tecrübelerle birlikte artık geleksel hale gelmiş olan mücadele günlerinin doğru temelde birlikte ele alınışının bile bizlere kazandıracığı bir sürecin içinde bulunuyoruz. “Parti ve Devrim Şehitleri Anna Haftası”ndan başlayarak 8 Mart’a ve oradan 1 Mayıs’a ve Gezi’nin 3. sezonuna kadar sürececek bir takvimsel eylemlilik sürecinden bahsediyoruz. Bu süreçlerin hem devrimci hareketi mobilize edeceği hem de doğru temelde yaklaşılırsa halk kitlelerini politize edeceği açıktır. Özellikle de Kobanê direnişinin TDH üzerinde olumlu bir etkisinin olacağı ve bunun kitlelerin mücadelesiy-le buluşmada moral üstünlüğüne yol açacağı öngörülebilir.

Türk hakim sınıflarının 2014 yılını, Soma gibi büyük işçi katliamı, 6-8 Ekim Kobanê Serhildanı gibi gelişmelere rağmen görece kazasız belasız geçirebilmeleri ve yeni yıla girebilmelerinin altında yatan nedenlerden birisi Kürt Ulusal Hareketi ile yürütüldüğü söylenen “çözüm süreci”dir.

Gezi İsyanı’yla birlikte daha bir belirgin hale gelen ama önderlik edilemediği için yeniden kendi sınırlarına çekilen kitle hareketi, bu haliyle düzen dışına taşma ve bu anlamıyla hakim sınıfların işini zorlaştırma durumunu koruduğu için, bir tehdit unsuru olarak görülmeye devam etmektedir.

2015 yılı aynı zamanda TC devletinin genel olarak üzerinde yükseldiği “Ermeni, Rum ve Süryani Soykırımı”, özel olarak da Ermeni ulusunun bu topraklarda soykırma uğratılmasının 100. yılına karşılık gelmektedir. Dolayısıyla Nisan ayında soykırım ile ilgili yapılacak etkinlikler vesilesiyle gerek dünya kamuoyunda ve gerekse de içeride Türk hakim sınıflarının üzerinde yükseldiği sermaye birikiminin kanlı geçmişi ve TC devletinin inkarcı faşist yapısı bir kez daha gündeme gelecek ve sorgulanacaktır.

Önümüzdeki yıl Türk hakim sınıflarının saldırıları da tüm hızıyla devam edecektir. Başta Türk, Kürt uluslarından ve çeşitli milliyet ve inançlardan bütün Türkiye halkına yönelik sömürü ve katliamların sürdürüleceği, köylülerin ürettiklerinin karşılığını alamamalarının yanında, doğa ve çevre katliamlarıyla yaşam alanlarının talan edileceği, Kürt ulusuna yönelik katliamların sürdürüleceği, Aleviler başta olmak üzere ezilen inançlara yönelik her türlü ayrımcı politikaların devam ettirileceği, kadınlara yönelik erkek katliamlarının ve şiddetinin süreceği, gençlere yönelik her türlü anti-demokratik uygulama ve faşist baskının artarak devam edeceği, bütün işaretleriyle geliyorum diyen ekonomik kriz nedeniyle işsizliğin-yoksulluğun daha da artacağı gerçeğinden hareket etmek gerekir.

Olanaklara paralel riskler!

2015 yılının şimdiden belli olan önemli gündemlerinden birisi, Haziran ayında yapılacak olan milletvekili seçimleridir. Daha şimdiden başta iktidar partisi olmak üzere hakim sınıf partileri çalışmalarına başlamış durumdadırlar. Bunun nedeni 2015 seçimlerinin sadece bir kol-tuk kapma yarışı değil, aynı zamanda gerek Gezi İsyanı sonrasında süregelen sokak hareketliliği ve gerekse de Kürt halkının “çözüm süreci” politikasına rağmen bir türlü “kamu düzeni” cenderesi içine alınıp tasfiye edilemeyen direnişi nedeniyle; 2015 yılı seçimleri, hakim sınıflar açısından düzen dışı eğilimlerin düzen içinde tutulması içinde bir sınav olmasından kaynaklıdır.

Gezi İsyanı’yla birlikte daha bir belirgin hale gelen ama önderlik edilemediği için yeniden kendi sınırlarına çekilen kitle hareketi, bu haliyle düzen dışına taşma ve bu anlamıyla hakim sınıfların işini zorlaştırma durumunu koruduğu

için, bir tehdit unsuru olarak görülmeye devam etmektedir. Bu nedenle Erdoğan, yeni yıl konuşmasında bile yine sokaklardan bahsetme ve hainler vurgusu yapma gereği duymaktadır.

Dolayısıyla 2015 seçimleri hem hakim sınıflar cephesinden kitle hareketinin dizginlenmesi anlamında önemlidir; hem de bizler açısından geniş kitlelerle ilişkilendirme anlamında önemli bir araçtır. Bu önemin farkında olarak, tam da bu nedenle “Birleşik Haziran Hareketi” olarak kuruluşunu ilan eden oluşum kimi reformist anlayışların bir araya gelmesiyle sonucu ortaya çıkmıştır. Bu oluşum, her ne kadar kitle hareketine dair sokak çağrısı yapsa da, özünde kitlelerin devrimci eylemiyle kendi yelkenlerini şişirme amacı taşımaktadır. Muhalefeti salt AKP karşıtlığı ve anti-emperyalizmi de ABD karşıtlığı olarak tanımlayan oluşumun HDK-HDP’ye mesafeli duruşu, sadece reformist karakteriyle değil aynı zamanda sosyal şoven yaklaşımıyla açıklanabilir ancak. Öyle ya bu oluşumu ilan eden çevrelerin Kürt Hareketinin “Türkiyelileşme” politikasının bir aracı olan HDP’den uzak duruşu başka nasıl açıklanabilir?

Kürt hareketi geride bıraktığımız yıl, her ne kadar “çözüm süreci” politikasıyla Kürt halkının faşist devlete olan isyanını belli bir çizgide tutmuş olsa da, yer yer devletin saldırıları sonucunda, Kürt halkının direniş bayrağını yükseltmesi nedeniyle elini güçlendirmeye devam etti. Bunda ise bir yandan T. Kürdistanı’ndaki halk kitlelerinin direnişi etkiliyken, diğer yanda başta Kobanê direnişi olmak üzere, Suriye ve Irak Kürdistanı’nda yaşanan IŞİD saldırılarına karşı aktif tavır alınması etkili oldu. Zira T. Kürdistanı Kürt Ulusal Hareketi önderliği, bölgedeki çelişkilerden iyi yararlanmış ve siyaseten elini güçlendirmiştir.

Geride bıraktığımız yıl da devam eden direniş ve mücadelenin önümüzdeki yılda da devam edeceği açıktır. Bu durumu en iyi yansıtan örnek hapishanelerdir. TC devleti “çözüm süreci”nde defalarca dile getirildiği halde “hasta tutsakları” tahliye etmemektedir. Bu bir yana, başta tecrit saldırısı olmak üzere tutsaklara yönelik saldırıları tüm hızıyla sürmektedir. Son olarak yaşanan hapishanelere yönelik yayın yasağı bunun örneğidir. Hapishane koşullarında “denge aşaması” kendini devam ettirirken, “yayın yasakları” gibi basit görünen ama faşizmin devrimci irade karşısında çaresizliğinin somut yansıması olan saldırının püskürtülmesinde olduğu gibi, yeni yılda da hapishanelerde devrimci direniş örneklerini görmeye devam edeceğiz. Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan Türkiye işçi sınıfı ve halkı, yeni yılda da direnmeye ve mücadele etmeye devam edecektir.

UEDAŞ işçilerini kar durduramadı!

Bursa: Sendikaya üye oldukları gerekçesiyle işten atılan UEDAŞ (Cengiz-LİMAK-KOLİN) işçileri, 30 Aralık günü Setbaşı Köprüsü üzerinde toplanarak eylem gerçekleştirdi.

Aralarında DDSB ve Partizan'ın da bulunduğu birçok kurumun desteklediği eylem yoğun kar yağışı altında başladı. Yapılan açıklamada "Yasa ve kanun tanımayan Uedaş yöneticilerinin bu gücü kimden aldıkları ortadadır. Yeni Türkiye diye TV'lerde demeçler verenler yarattıkları yeni sermaye gruplarıyla işçiler üstündeki baskıları artırmıştır. İşçi cinayetleri her geçen gün artmaktadır ve önlem alınmamaktadır" denildi.

"Çıkarılan işçiler geri alınana, sendikal baskıların son bulana kadar ve insani çalışma şartları sağlanana kadar mücadele edeceğiz" denilerek basın açıklaması sonlandırıldı.

Pirelli patronundan geri adım

H. Merkezi: Kocaeli'de bulunan Pirelli Lastik Fabrikası'nda çalışan 613 taşeron işçiyi işten çıkaran patron, işçilerin kararlı duruşu karşısında geri adım attı. Lastik-İş Sendikası Genel Başkanı Abdullah Karacan, Pirelli fabrikasına gelerek yönetimle bir görüşme yaptı.

Karacan, fabrika patronu ile yaptığı görüşme hakkında bilgi verdi ve "İşçiler işe geri alınmazsa üretimi durdururuz" şeklinde bir uyarı yaptıklarını ve sonuçta fabrika yönetiminin geri adım atmak zorunda kaldığını belirtti.

Karacan ayrıca fabrika önünde yaptığı konuşmada şunları söyledi: "İşlerine son verilen taşeron işçileri arasında 60 kadar emekli işçi dışındaki tüm işçiler işbaşı yapacaklar. Lastik-İş Sendikası çok güçlü bir sendikadır. Eğer sizleri işe almazlarsa üretimi durduracağız."

TPİC işçileri eylemde

H. Merkezi: BOTAŞ bünyesindeki TPİC'te çalışan 900 işçi, işsiz kalma tehlikesine karşı Elîh'te (Batman) bulunan kulelere kendilerini kapatarak eylem gerçekleştirdi.

Yayımladıkları genelge ile ülkenin çeşitli yerlerinden gelen ve otellerde kalan kule işçilerinin, 1 Ocak günü öğle saatleri itibarıyla otellerde ilişkilerinin kesileceğini bildiren şirketin tutumunu protesto eden işçiler; kendilerini Elîh'te bulunan kulelere kapattı ve bu soruna bir çözüm bulunamaması halinde Semsür (Adıyaman) ve Amed'de bulunan kulelerde de eylem gerçekleştireceklerini belirttiler.

"Barajlara takılmadan ve tabanda örgütlenerek her tür engel aşılabılır"

Kartal: Yeni bir yıla, geçtiğimiz yıl katledilen işçilerin hüznü ve öfkesi ile süren işçi direnişlerinin büyüttüğü umudu harmanlayarak girdik.

Kimi yerelerde direniş çadırlarına dönüşerek işçiler sendikalı, toplu sözleşmeli çalışma koşullarına ulaşmak için eylemliliğe girişirken kimi yerlerde ise sendikaların örgütlenme süreci ile birlikte doğrudan kazanımlarla sonuçlandı. Geçtiğimiz yılın son günlerinde sendikal mücadelenin sonuçlanarak toplu sözleşmeli çalışma koşullarına kavuşan işyerlerinden birisi de **ETF Tekstil** oldu. Biz de Özgür Gelecek Gazetesi olarak ETF Tekstil'in örgütlenişini Deriteks Sendikası Başkanı **Musa Servi** ile bir röportaj yaparak süreci ve kazanımlarını konuştuk.

- İlk olarak, bize biraz ETF'nin örgütlenme sürecini anlatır mısınız?

- 6356 sayılı İş Kanunu'nun değişmesi ile deri, dokuma ve tekstil işkolları birleştirildi. Öncesinde de deri işkolunda toplu sözleşme yapan tek sendika bizdik. Yasa ile birlikte tekstil işkolunda da örgütlenmemizin önü açıldı. Ancak 80 bin deri işçisi ile 900 bin tekstil işçisi birleştiğinden dolayı, bu yasa çıkarken barajı aşabilmemizin yolu olarak 5 yıl geçiş süreci verilecekti. Ancak yasa bu şekilde çıkmadı, geçiş süreci tanınmadı. Tabii bu yasa tekstil işkolunda olan sendikaların işine geldi.

Biz de yasanın çıkmasının ardından tekstil iş kolunda çalışan işçilerin örgütlenmesi ile ilgili bir çaba sergiledik ve ilk etapta Tuzla Bölgesi'nde 3 iş yeri ile iletişime geçtik: **ETF, İsmaco** ve **ÇBS**. ETF'de bir yılı aşkın bir süredir çaba gösteriyorduk. İşveren ilk etapta klasik bir tutum olarak, sendikalı olan 5 işçiyi işten çıkardı ve sendika karşıtı tavrını geliştirdi.

Biz de Deriteks Sendikası olarak bugüne kadar tüm kazanımlarımızı fiili mücadele ederek elde ettiğimizi anlatarak işvereni uyardık. "Buraya çadır kurmadan bizim talebimiz atılan işçilerin geri alınması" dedik. Ayrıca "üretim yaptığın markalarla davranış kurallarının var. İşçilerin sendikal örgütlenme hakkına saygı göstereceğini beyan etmişsin" dedik. Atılan arkadaşlarımız da

geri alındı. Biz de bu süreçte örgütlenme çalışmalarımızı hızlandırdık.

Tabii süreç çerçevesinde % 1 barajı ile ilgili karşı karşıya kalacağımızı biliyoruz. Ancak, Deriteks ve öncesi Deri-İş sendikası bugüne kadar hep fiili ve meşru mücadele ile haklarını elde etti ve bu sorunu da tekstil iş kolundan bu sorunu aşacağımız bilinciyle hareket ediyoruz. Ve somut olarak işyerinde % 51'i almadan da, % 1 barajını aşmadan da fiili ve meşru şekilde mücadelemizi sürdürdük ve ILO normlarına uygun şekilde işverenin adım atması gerektiğini ortaya koyduk.

Sonuç olarak toplu sözleşme süreci başladı. Biz o süreçte tüm taleplerimizi işçilerle birlikte belirledik. Ki o süreçte çalışanların % 51'ini alamamıştık. Ama buna rağmen, gerek DİSK Tekstil'in, gerek Öz İplik-İş'in gerekse de TEKSİF'in yaptığı sözleşmeleri inceledik. Gördük ki, tekstil işkolunda şartlar alabildiğine kötü ve biz de mümkün olduğu kadar çıtayı zorladık.

Bizim için dezavantajlı bir % 51 ve % 1 barajları problemi vardı. Ama buna rağmen geçmişte de bir sürü örneğimizde olduğu gibi, tüm sorunları fiili ve meşru mücadele ile aşabiliriz. Ve nitekim yaptığımız toplu sözleşmede de işveren yetkili sendika olarak gördüğünü, barajların önemli olmadığını, yeter ki sürecin sokağa dökülmemesini söyledi. Toplu sözleşme için 6-7 tane görüşmemiz oldu. Hem idari maddeler, hem sosyal yardım hem de ücretle ilgili olarak da öbür sendikaların ilk toplu sözleşme yaptığı birçok yerin çok üzerinde de hakları elde ettik.

- Bu durumun günceldeki sendikal hareket gerçekliği içerisinde nasıl bir anlamı olduğunu düşünüyorsunuz?

- Bir yanyıla bu durum önümüzde engel; ancak bizler fiili-meşru mücadeleyi esas aldığımız müddetçe boşa düşürülebilir bir engel. Sendikamızın geçmişinde de ciddi mücadele deneyimleri var ve ETF sürecinde de, gerek marka denetçileri gerekse de işveren bu yönü bildiğinden kaynaklı "bu işi masada çözmeliyiz, makul ölçülerde bir toplu sözleşme kabul edilebilir" şeklinde bir yaklaşımla geldiler.

Ancak sıkıntı şu ki, görüşmelerde 3 madde kalmışken işverenin imdadına diğer sendikaların koştuğunu gördük. Normalde sendikaların görevi, nerede işçi ve emek mücadelesi varsa destek sunmaktır. Ancak bazı sendikalar işçilere de işverene de "bu sendikaların yetkisi yok, sözleşme yapamaz" yönlü propaganda ile yaygara yaratmaya çalıştılar. Ancak ortak mücadele sonucu, şeffaf ve gelişmeleri tabanla paylaşan, tabanın söz ve karar hakkını tanıyan bir yaklaşımla işçilere yaklaştığımızdan kaynaklı bu sorunları da aştık.

Yıllardan beri bu bölgede işyeri, 15-16 yıldır çalışıyor ama hiçbir sendika buraya uğramamış. Deriteks Sendikası burada örgütlenme çalışması yapıp toplu sözleşme aşamasına geldiği anda harekete geçiyorlar. Amaç nedir? Aslında korku şu: Deriteks'in bu örnek pratiğinin kendi tabanlarından kopma yaratacağını düşünmeleri. Ancak Türkiye'de çalışanların % 95'i örgütsüz, sendikaların örgütsüz işyerlerine yönelmeleri gerekir.

ETF Tekstil, hem idari maddelerle ilgili hem demokratik maddelerle ilgili hem de ekonomik anlamda günün koşullarına uygun ve iyi bir toplu sözleşme oldu. Mevcut sistemin getirdiği engelleme ve barajlara rağmen fiili-meşru mücadele ile kazanım yaratılabileceğinin simgesi oldu. Diğer yandan da, baraj ve sınırlandırmalara rağmen ilk yapılan sözleşme ETF. Daha öncesinde Sosyal İş'in bir sözleşmesi var ama Tabipler Odası ile yapılmış ve orada tarafların birbirini anladığı bir durum var. Özel sektörle yapılan ilk sözleşme bu ve andaki sendikal hareket içerisinde özel bir anlamı var bu durumun.

Şu an İsmaco Tekstil'de de böylesi bir durum var. Bağlı bulunduğumuz Dünya Sanayi İşçileri Sendikası'nın genel sekreterinin çabası ile işverenle bir görüşmemiz oldu orada da. İşveren de, orada da sendikayı sosyal taraf olarak göreceğini, sendikaya karşı olmaktan vazgeçeceği temelde bir yaklaşım sergiledi. Önümüzdeki süreçte orada da bir sözleşme imzalamaya durumumuz olur.

Maraş'ta işçiler göçük altında kaldı

H. Merkezi: Maraş'ta drenaj çalışması sırasında yaşanan göçükte işçiler toprak altında mahsur kaldı.

30 Aralık günü, Maraş Gençosman Caddesi üzerinde Devlet Su İşleri'nin yeraltı yağmur suyu çalışmasında yaşanan göçükte, çok sayıda işçi, oluşan toprak göçünün altında kaldı. Çalışmada yer alan işçilerin göçük altında kalması üzerine, bölgeye kurtarma ekipleri sevk edildi. İşçilerden **Mustafa Yaşar** kaldırıldığı hastanede yaşamını kaybederken, **Mehmet Purtaş**'ın tedavisi altında tutulduğu öğrenildi.

“Direniş kararlılık, dayanışma ve coşkuyla sürüyor”

Kartal: 2015'e, egemenlerin sömürü politikalarının arttığı bir devlet yaklaşımı ile girerken; bu tabloya umudu yazan şey ise; 2015'e devreden işçi direnişleri oldu. Şişecam işçilerinden Nestle işçilerine, Greif'den Ülker Gıda'ya kadar kazanan ya da hala kazanma yolunda süren direnişlerin bir diğer adresi ise Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi oldu. Biz de Özgür Gelecek Gazetesi olarak direnişlerinin 27. gününde Maltepe işçilerinin yanına giderek direnişin geldiği aşamayı ve yeni yıla dair beklentilerini Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu** ile konuştuk.

- 27. gününüzdesiniz. Bize direnişin geldiği aşamayı anlatır mısınız?

Arzu Çerkezoğlu: Maltepe Hastanesi'nde 3 aydır bir sendikalaşma faaliyeti yürütüyoruz. Sürece ön ayak olan 1 arkadaşımız işten çıkartıldı, ilk olarak. Devamında da 3 arkadaşımız. Biz de sendika olarak hastane yönetiminden randevu istedik. Rektörle ve hastane yönetimi ile bir görüşme yaptık. O görüşmede, Türkiye'de işverenlerin % 98'inin sendikayı istemediklerini ve kendilerinin de sendikadan yana olmadığını çok açıkça beyan ettiler. Biz de görüşmenin ardından, işten çıkartılan arkadaşlarımızı sahiplenmek adına işe toplu giriş çıkış eylemleri yaptık. Onun ardından da 94 arkadaşımız daha işten çıkartıldı. Şu anda 98 sağlık işçisi haklarını aradıkları için, sendikalı oldukları için işten çıkartılmış durumda, Maltepe Üniversitesi'nde.

6 Aralık sabahı işten çıkarıldı arkadaşlarımız. Biz de hep birlikte bir değerlendirme yaparak direnme kararı aldık. 8 Aralık günü ise çadırımızı kurarak direnişe başladık. Gerçekten ilk günden itibaren direniş; hem işçi arkadaşlarımızın çok kararlı ve coşkulu tutumlarıyla, hem de bütün bir Maltepe halkının belediyesinden kitle örgütlerine, halkından sol kurumlarına kadar herkesin desteği ile yaşıyor. O açıdan da çok önemli bir direniş gerçekten. Yıllar sonra ilk kez bir özel hastane direnişi başladı, bu da önemini artırıyor.

Maltepe'de kadın işçiler de çoğunlukta ve biz ilk gün şunu söyledik: **Kadınların merkezinde olduğu hiçbir direniş yenilmez.** Ve gerçekten kadın işçilerin coşkusu ve dirençliliği bu direnişin en önemli dinamiklerinden bir tanesi.

Bu süreçte direnişe başladığımız ilk andan itibaren de kendimize, sendikamıza, bu yolda birlikte yürüyeceğimiz mücadele arkadaşlarımıza güvenerek yola

çıkarak 27 gün oldu bugün. 27 gündür bir dakika bile boş kalmadı çadırlarımız. Yılbaşı gecesi de buradaydık. Yüzlerce insanın olduğu direniş çadırı, bu anlamda simgesel direnişlerden bir tanesi oldu.

Bu süreçte Maltepe Belediye Başkanı'nın da ciddi bir desteği var. Bir çeşit arabuluculuk yapıyorlar onlar da. İşverenle onların yaptıkları görüşmede, işverenin “Taşeron firma getireceğiz, isteyen taşeron firmada iş başı yapsın” dediğini biliyoruz. Biz de şunu söyledik: “Taşerondan asla hiçbir arkadaşımız iş başı yapmayacak. Taşeronun ne olduğunu, nasıl bir kölelik olduğunu bütün ülke biliyor. Bugün bu ülkenin Başbakanı bile miting meydanlarından taşeronun kölelik olduğunu bağırtıyor. Bu kölelik düzenini buradaki işçilere reva görmek haksızlıktır ve bunu hiçbir şekilde kabul etmeyeceğiz” dedik. Burada bu direnişi hep birlikte omuz omuza yürütüyoruz. Ta ki bütün arkadaşlarımız kadrolu işçi olarak çalıştıkları bu hastaneye, yine birlik ve beraberlik içerisinde geri girene kadar da direnişimizi sürdüreceğiz. Şu anki aşama özetle bu.

- Desteklerden bahsettiniz. Bunun boyutları ne?

- Biraz önce İstanbul Tabip Odası ve SES İstanbul şubeleri buradaydılar. Hem sağlık örgütlerinin hem de Üniversite olmasının avantajı olarak hocalar ve hastanedeki doktorların da desteği var. Özel üniversite olmasına rağmen, üniversite öğrencilerinin desteği iyi ve çevre halkından da destek var. Mesela, Gülsuyu minibüsleri DİSK önlükleri ile binen işçilerden para almıyorlar. Akşam saat 8'den sonra çay demleyen, börek pasta yapanlar geliyor. Bu anlamda destek sıkıntımız yok. Maltepe Belediyesi'nin ciddi bir desteği var. Her gün öğle yemekleri Belediyenin Aşevi'nde pişip getiriliyor. Yine burası bir mahalle içi ve çevreden, mahalleli-

lerden destek görüyoruz. Haftada bir gün kadınlar olarak kalıyoruz ve hiçbir sorunla karşılaşmıyoruz. Yani tüm bir Maltepe'nin ve buradaki kitle örgütlerinin desteği var direnişe ve biz de kararlılığımızla götüreceğiz direnişi.

- Yeni bir yıla asgari ücret % 6, belirli tüketim ürünlerine ise % 11 zam ile girdik. Arkada bıraktığımız yıl ayrıca 1800 civarı işçinin katledildiği bir yıl oldu. Siz böyle bir dönem içerisinde önümüzdeki yılı ve direnişin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- 2014 yılı Türkiye ve işçi sınıfı açısından katliamların ve olumsuzlukların yaşandığı bir yıl oldu. Soma katliamı başta olmak üzere, binlerce işçi arkadaşımızı kaybettik. Ama 2014 yılı aynı zamanda birçok mücadelenin ve direnişin de yılı oldu. 2014'e toplamda baktığımızda, patronlar ve işverenler büyüdü ama 2015'te, biz inanıyoruz ki, işçi sınıfı ve emekçiler mücadeleyi daha ileri noktalara taşıyacak. Türki-

ye'nin dört bir yanındaki direnişler bunu gösteriyor. Direnişlerin coşkusu ve gücü bize bunu gösteriyor. Önümüzde duran mücadele görevleri bize bunu söylüyor.

Cumhurbaşkanlığı bütçesine % 97 zam yapıldığı, kaç-AK saraylarına alınan bir bardağın bin TL olduğu bir ülkede asgari ücrete % 6+6 zam reva görüldü. Bütün bunlar aslında, artık Türkiye'de safların daha da netleştiği, her şeyin siyahla beyaz gibi birbirinden apaçık ayrıştığı bir süreci gösteriyor. Bu açıdan bakıldığında bugün geliş-

kiler ve çatışmalar çok daha net. Herkes çok net bir tutum almak durumunda.

O açıdan da 2015 yılının direnişlerin ve mücadelenin daha da yükselişi bir yıl olacağı şimdiden görülüyor.

Bize düşen de, bu direnişleri büyütme ve bu devrimci sorumluluğu yerine getirmek.

Emekçinin Gündemi

2015'te işçi sınıfı mücadelesini yükseltmeye!

İşçi sınıfı açısından lokal de olsa mücadelelerle dolu bir yılı geride bıraktık. Geriye dönüp baktığımızda hafızamızda birçok direniş, grev, işgal, katliam ya da örgütlenme mücadelesi canlanıyor. İşçi sınıfının 2014'ünü oluşturan başlıklar; Kent Gıda, Kimberly Clark, Greif, Çelikler, Şişecam, Soma, Yatağan, Torunlar, Ermenek, Me-Par, Ülker, Nestle, Sütaş, Zet Farma, Bedaş, M&T Reklam, TPAO, İntek Kalıp, ICF, Anadolu Rulman, Seas, PTT, ETF, Maltepe, işçi cinayetleri, taşeronlaştırma ve asgari ücrettir. Bu başlıklar kazanımı ve kayıplarıyla yoğun bir mücadeleye işaret ediyor. Değişik alanlarda, değişik koşullar altında gerçekleşen bu mücadeleler işçi sınıfının bütünü açısından -farklı yoğunluk ve çaplarda da olsa- mücadele koşullarının geliştiğini gösteriyor. Bu yansımaları; sınıfın genelinde sömürü, güvencesizlik ve haklar bakımından da bir ortaklaşma olarak değerlendirebiliriz.

2014 çeşitli direniş ve mücadelelere konu olsa da işçi sınıfının ağır bedeller ödediği bir yıldır. Gerçekleşen mücadeleler ödenen bedellerin ve yaşanan kayıpların bir karşılığına denk gelmiyor kesinlikle. İşçi sınıfı açısından toz pembe tablolar çizecek bir gerçeklik olmadığı ortadadır. Fakat işçi sınıfının bilinç ve örgütlülük düzeyini, özel olarak da sendikal alanın olumsuz gerçekliğini düşünerek bütün engellere karşın parça parça bir taban hareketinin geliştiğinden söz edebiliriz. 2015'i düşünürken hesaba katacağımız ve umutlanacağımız önemli bir yön burasıdır. Ancak bu yeterli değildir. Salt bununla kalırsak kendiliğindenciliğin teorisini yapmış oluruz. Halen ihtiyacımız olan, işçi sınıfının bugünkü koşullarına uygun; taşeron, güvencesiz ve örgütsüz milyonlar açısından ön açıcı olacak bir mücadele ve örgütlenme pratiğine yönelmektir. Bu pratiğin nasıl olması gerektiği belli oranda gün yüzüne çıkmıştır ve bu noktada sorun buna dair ciddi bir yönelim sorunudur. Aynı zamanda bu pratik kendini henüz gerçek anlamda ortaya koyamamıştır ve mücadeledeki gelişmelere paralel tanımlanabilecektir. Sorun kapsamlı, yapılacak iş uzun vadeli, pratik ise emek yoğun bir süreçtir. Bu süreci tarif ederken çok yönlü bir hazırlık ve konumlanmadan, örnek teşkil edecek pratiklerden bahsediyoruz aynı zamanda.

Mücadelenin ve örgütsel pratiğimizin tarihsel geçmişine karşın, yeni süreci örgütlenme konusunda henüz işin başında olduğumuz ortadadır. Bunun iki nedeni vardır: Birincisi; işçi sınıfı içerisindeki çalışmamızın çapı ve niteliği birçok konuda baştan başlamayı gerekli kılmaktadır. İkinci olarak ise, yeni sürecin örgütlenmesi yeni politika ve modelleri hayata geçirmeye ihtiyaç duymaktadır. Bu ikisinde ileriye dönük adımlar atıldıkça işçi sınıfı mücadelesinin tarihsel deneyimlerini ve bunun bir parçası olarak kendi deneyimlerimizi pratikte sınama fırsatı da elde etmiş olacağız.

DDSB olarak son yürüttüğümüz çalışmalar, özelden asgari ücret kampanyamız böyle bir bakış açısına dayanıyor. İşçi sınıfının gündemleri ve sorunları etrafında politik bir yönelime hayat kazandırmaya çalışıyoruz. İşçi sınıfının üretim ve yaşam alanlarına daha fazla yöneliyor ve ilişkilerimizi geliştirmeye uğraşyoruz. Daha kurumsal çalışmalarımız olsa da faaliyetimizin genelinde henüz ajitasyon ve propaganda pratikleriyle öne çıkıyor. Bunu gerekli bir adım olarak görsek de sınıf çalışmasında yeterince sonuç alıcı bir süreç olarak görmüyoruz. Fakat çalışmalarda süreklilik bugün en önemsedığımız konulardan birini oluşturuyor. Çünkü bu süreklilik olmadığında ne politik bir şekilleniş ne de buna uygun bir örgütsel yapı oluşturabileceğimizi biliyoruz.

2015 bizim açımızdan da yeni süreç ve umutları içerisinde taşıyor. Kampanya ve çalışmalarımızdan çıkaracağımız derslerle, yeni kampanya ve çalışmalara yönelmekten geri durmayacağız. Ele alacağımız başlıklar taşeronlaştırma ve işçi cinayetleri olacaktır. İşçi sınıfının temel sorunlarına dair kampanya ve faaliyetler örgütlenen aynı zamanda işçi sınıfı içerisinde örgütlenecek ve kendi kurumsal gelişimimizi de örgütleyeceğiz. 2015'te ihtiyaç duyduğumuz çalışmalarla işçi sınıfının politik ve örgütsel ihtiyaçlarının kopmaz bir bağı vardır. Yeni yılı her iki açıdan da umutlar içeren fakat örgütlülüğümüze önemli görevler yükleyen bir yıl olarak karşılıyoruz.

“İşçilere ziyaretlerimiz sürüyor”

Gülsuyu Partizan ve Yeni Demokrat Kadınlar

olarak Maltepe işçileriyle buluşmaya devam ediyoruz. 31 Aralık günü işçilerle yaptığımız sohbetlerde, işçiler direniş kazanımıyla sonuçlandıktan sonra da bir araya gelip bu tartışmalarımızı devam ettirmemiz gerektiğini söyledi. İşçiler DDSB ve YDK'nın yapmış olduğu tiyatro gösterimini anlamlı bulduklarını, bu tür etkinliklerin motivasyonu artırdığını belirtti. 2014 yılının son günü olması nedeniyle halaylar çeken, yeni yıl süslemeleri ile yeni yıla hazırlanan işçilerin neşesi yerindedi. Hazırlıklara bizler de katıldık. Ayrılırken “Sömürsüz sınıfsız, sınırsız bir davada sınıf toplumu yaratma düşünce ve ideoloji ile buluşmak üzere” dileğinde bulunduk.

(Gülsuyu YDK ve Partizan)

Polis Cizîre'de bir genci daha öldürdü

H. Merkezi: Şirnex'in Cizre ilçesinde Hür Dava Partisi'nin YDG-H ve YDG-K üyelerine saldırıları ile başlayan süreci protesto etmek amacıyla Silopi'de İpekyolunu trafiğe kapatan gençlere; polis gaz bombası, tazyikli su ve gerçek mermilerle gerçekleştirdiği saldırı sırasında evinin balkonunda bulunan **Musa Azma** isimli genç kurşunla ağır yaralanmıştı.

Silopi Devlet Hastanesi'ne kaldırılan ve burada yapılan ilk müdahalenin ardından Malatya İnönü Üniversitesi Hastanesi'ne kaldırılan Azma yapılan tüm müdahalelere rağmen yaşamını yitirdi.

Özgür Gelecek ve Kobanê için hack

H. Merkezi: Özellikle son haftalarda başta özgür basın olmak üzere birçok sosyal paylaşım hesabına yönelik faşist saldırılara cevap olarak hack eylemleri yapılmaya devam ediliyor.

Geçtiğimiz haftadan itibaren gazetemiz Özgür Gelecek'in sitesi, Facebook ve Twitter hesaplarına yoğun olarak yapılan faşist hack saldırılarının ardından **Red Alert** isimli twitter hesabından yapılan açıklamaya göre MHP'li olduğu bilinen **Bengi Türk TV**'nin sitesi hacklenirken; şimdi faşist yayın çizgisine sahip **"Radyo Ülkümüz-Ülkücü Hareketin İlk İnternet Radyosu"** ve **"Ozan Erhen Çerkezoğlu (Radyo Ülkü Dinleyenleri)"** de Kürt hacker grubu **Cold Hackers** tarafından hacklendi.

Radyonun Facebook sayfasını hackleyen Cold Hackers, sayfada **"Kobanê Faşizme Mezar Olacak"**, **"Bijî Berxwedana YPG"**, **"Bijî Berxwedana Kobanê"**, **"Bijî Berxwedana Gerilla"**, **"Bijî Berxwedana Kurd U Kurdistan"** sloganlarını ve "Marşa Rojava'yı paylaştı. Ardından da TC'nin temsilcisi AKP'nin Bursa/Facebook ve AKP Erzurum/Twitter hesaplarını hackledi. Devletin Rojava politikasını ve IŞİD'e aşıktan verdiği desteği protesto etmek için bu eylemi yaptıklarını belirten grup, yine devrimcilere ve yurtseverlere karşı oldukça saldırgan bir tutum izleyen Erzincan Valiliği'nin twitter hesabını da ele geçirdi.

Bu ülkede "çözumsuzlük baki"

"Çözüm Süreci"yle birlikte AKP hükümeti, elinden gelen her türlü faşist uygulamayı Kürt halkına reva görmeye devam etmekte. Özellikle'de son dönemde devlet, "sürecin sonuna gelindi" açıklamalarıyla çözüm sürecinde bahar havasının estiği iddiasına rağmen ikiyüzlü politikalarla, toplumsal muhalefete karşılık, "Güvenlik Paketi" çıkararak bekasını korumaya çalışıyor. Çözüme dair yapılan konuşmalarda tekçilik anlayışından bir şey kaybetmeyen AKP hükümeti, Kürt halkının barış talebine yönelik düşmanlığını sürdürüyor.

polis, özel birlikler, korucular... Her türlü yol ve yöntemin mubah sayıldığı bir seferberlik hali uygulandı ve bu yıllarca devam etti.

Bunun bir parçası olarak da devlet, hapishanelerde siyasal kimliklerinden, dilinden ve kültüründen taviz vermeyen devrimci, yurtsever tutsaklara yönelik sessiz bir imha politikası yürüttü/yürütüyor. Bu yaklaşımın ilk hedefi ise elbette hasta tutsaklar oldu.

Hasta tutsaklara ağır hastalıklarına rağmen, "hapishanede kalmasında bir sakınca yoktur" raporu veren Adli Tıp Kurumu, "insanîyet gösterip", "maruz

ların derinleşmesine ve vücutlarında kalıcı hasarlar yaratmasına karşın tedavi edilmeyerek, her geçen gün ölüme terk ediliyor.

İHD'nin 6 Nisan 2014'te yayımladığı hasta tutsaklar listesinde, Türkiye hapishanelerinde 230'u ağır olmak üzere 412 hasta tutsağın bulunduğu ifade ediliyor. İHD raporlarına göre, halen hapishanelerde 121'i ağırlaşmış, 108'i acil tedaviye ihtiyacı olan toplam 229'u ağır olmak üzere 412 hasta tutsak bulunmakta. İnsan hakları kuruluşları, dernekler ve platformların tutsaklar için yapılan hak ihlallerine yönelik yaptığı eylemlerde Türkiye gündem maddelerinden birini oluşturmaya devam ediyor.

Örneğin, 30 yıl hapishanede tutsak kalan Hasan Gülbahar, "İnfazın yanlış hesaplandığı" belirtilerek kalan "7 yıllık" cezasını çekmek üzere yeniden tutuklandı. Yine Nihat Konak da keyfi disiplin cezalarıyla infazı bitmesine rağmen özgürlüğünden mahrum edildi. Elbette nedenin "Yanlış hesaplama" olmadığı da tarafımızca açıktır. Devlet, devrimci, demokrat ve yurtsever tutsakları hapishanelerde ölümlerine uğruşarak "korkularını aşmaya" çalışmaktadır. Devletin bu tutumu çözümden ne anladığını gösteriyor: devlet çözümsüzlükte ısrar ediyor.

Öcalan'ın çağrısıyla, "barış ve çözüm sürecine destek vermek için" 24 Ekim 2009'da, Kandil'den 8 PKK'li ve Mahmur Mülteci Kampı'ndan katılımlarla oluşan Barış Grubu Türkiye'ye gelmişti. **Lütfü Taş** da gelenler arasındaydı. Barış Grubu, Habur Sınır Kapısı'ndan giriş yaptıktan sonra, ifadeleri alınıp serbest bırakılmışlardı. Çözüme katkı yapmaya gelenler "örgütlü insanlardı" ve "örgüt propagandası" yaparak Türkiye'ye giriş yapmışlardı. Hatta Habur Sınır Kapısı'nda yüz binlerce insanın gerçekleştirdiği bir karşılama töreniyle geldikleri için Türkiye'de iki haftadan fazla bir süre gündemden düşmemişlerdi.

Fakat 2010'da gruba "örgüt üyeliği", "örgüt propagandası" gibi suçlarla açılan davalarda 13 tutuklama kararı çıkmıştı. Ve 5 yıldır Diyarbakır D Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan Lütfü Taş geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi.

Hapishanede imha, inkâr, asimilasyon

Yıllar boyunca egemen güçler, özellikle 90'ların başından itibaren giderek kitlesel bir düzey kazanan Kürt ulusal hareketi karşısında, geçmişte defalarca ortaya çıkan direnişleri bastırmak için kullandıkları yöntemleri katbekat aşan bir hazırlıklarla, savaşa giriştiler. İlerleyen yıllar içinde, kolluk kuvvetleri güç ve olanaklarını ulusal hareketi bastırmak için seferber etti. Asker,

kaldığı ağır bir hastalık veya sakatlık nedeni ile ceza infaz kurumu koşullarında hayatını yalnız idame ettiremeyeceği" raporu verdiğinde dahi "toplum güvenliği bakımından tehlike oluşturacağı değerlendirilmesi" ile savcılığın inisiyatifıyla tutsaklar ölüme gönderilmeye devam edilmekte.

Türkiye'deki hapishanelerde hak ihlallerinin tavan yaptığı bir coğrafyada, hasta tutsaklara gösterilen yaklaşımda farklı olmasını bekleyemeyiz elbette. Ağır sağlık sorunlarına rağmen, tedavi edilmeyen tutsakların, tabutlarının çıktığı hapishanelerde, bugün en az 412 hasta tutsak daha tedavi ve tahliye olmayı bekliyor. Hapishanelerde yaşanan yoğun hak ihlallerinin yanında, hasta tutsaklar, "Hapishanede kalamaz" raporu almasına rağmen, ne tedavi ne de tahliye ediliyor. Hapishanelerde yüzlerce hasta tutsak, hasta-

Taş'ın cenazesi 1 Mayıs'tan uğurlandı

Kartal: Diyarbakır D Tipi Hapishane'de geçirdiği kalp krizi sonrası şehit düşen Lütfü Taş'ın cenazesi, 1 Ocak günü Karacaahmet Mezarlığı'nda toprağa verildi. Taş'ın Cenaze töreni 1 Mayıs Mahallesi Cemevi'nde yapılırken, törene yüzlerce insan katıldı.

Aralarında **TUAD, YAKAY-DER, İHD, HDP, ESP, Partizan**'ın da olduğu kurumların katıldığı cenaze töreninde ilk olarak Taş'ın ailesi adına, sonrasında ise TUAD ve İHD adına Kürtçe konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ardından ise Taş için mahallede kısa bir yürüyüş gerçekleştirildi. Taş'ın cenazesi Karacaahmet Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Taş'ı katleden devlettir

Taş da bu hasta tutsaklardan biri olarak devletin bu politikası sonucu katledildi. Barış Grubu üyeleri hakkında çıkarılan tutuklama kararları ve Lütfü Taş'ın katledilmesi, devletin Kürt halkının barış için uzanan eline yönelik tavrını da gösteriyor. Tayyip Erdoğan'ın, Başbakan ve bakanları gibi "Çözüm süreci iyi gidiyor; mutlaka sonuca götüreceğiz" demesinin hemen ardından da bin bir tehdit savurması, TC'nin bu ikiyüzlü tavrının, geleneksel Kürt düşmanlığının da sürdüğünü gösteriyor.

Sonuca götürmek istediği Kürtlerin özgür/demokratik yaşama kavuşması mıdır? Tabii ki değil? Çünkü Erdoğan'ın konuşmalarında şimdiye kadar Kürtlerin kendi kimliği ve kültürleriyle kabulü, bununla birlikte özgür ve demokratik yaşama kavuşmasına dair bir yaklaşım yok. Hatta 6-8 Ekim direnişiyi korkular artmış

Kürtlerin öfkesine set vurmamak, isyanına barikat kurmak, engellemek amacıyla "güvenlik paketi" çıkarılmıştır. Kürtlere kimliklerini, dillerini ve haklarını sokakta sahip çıkma çağrısı yapan Selahattin Demirtaş da hedef gösterilmişti.

Lütfü Taş'ın hapishanede katledilmesi de, bu düşmanlığın bir yansımasıdır. Bize düşen ise, bu saldırganlığa karşı sokağa daha fazla çıkmak ve direnişi büyütmeektir.

Kadın düşmanlığı büyütenlere karşı, kadın mücadelemizi büyütelim!

2015 yılına girerken devletin sözcülerinden cinsiyetçi açıklamalar gelmeye başladı.

Kadınların yaşamı, kıyafetleri, işleri ile ilgili başta R. T. Erdoğan olmak üzere bakanları sürekli bir şeyler söylemek zorundaymış hissediyor olmaları kendilerini.

AKP, hükümet olduğundan bu yana kendine önemli bir vazife edinmiş gibi kadınları ilgilendiren konular hakkında açıklamalar yapmaya devam ediyor.

Bu yılın ilk cinsiyetçi açıklamaları da **Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu**'ndan geldi. Müezzinoğlu kadınlara kariyer konusu belirledi!

Zeytinburnu Süleymaniye Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Meryem Azra adlı bir bebeği ziyaret ettiği sırada kadınlara "annelik kariyeri" dışında başka bir kariyeri merkeze almamaları "telkininde!" bulundu. Her fırsatta 3 çocuk dayatmasında bulunan devlet erkânlarından Müezzinoğlu, bu konuya da değinmeden geçemedi, ailenin 3 çocuğu olduğunu duyunca babaya, "sen söz dinleyenlerdensin o zaman" diyerek Erdoğan'ı hatırlattı.

Ancak asıl telkinleri kadınları aile dışında tanımlamayan, kadınlara annelik işi dışında meslek tanımayan kadın düşmanı diğer bakanlar gibi sık sık cinsiyetçi tutumları ile bu düşmanlığı su yüzüne çıkaran açıklamaları oldu.

"Anneler dünyada, bir başkasının sahip olamayacağı annelik kariyerine sahip oluyorlar. Annelerin, annelik kariyerinin dışında bir başka kariyeri merkeze almamaları gerekir" şeklinde açıklamasını sürdüren Müezzinoğlu, yılın ilk cinsiyetçi ve kadın düşmanı açıklamasını yaptı.

Önce Müezzinoğlu, sonra İslam

Ardından **Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Aysenur İslam** başka bir açıklamayla devam etti.

İslam'ın yaptığı açıklama neresinden tutsan elinde kalacak cinsten. Elbette öyle bilmeden, cahilliğinden değil, bakış açılarını gösteren açıklamalar bunlar.

Ensar Vakfı'nın Ankara'daki şubesinde "Ensar Buluşmaları"na katılan İslam, kadına yönelik şiddete dair konuşurken 170 kadının katledilmesinin (sayıyı net bilmediğini düşünmeyin, bilerek çok daha az söyleyerek durumu sıradanlaştırmak asıl amaç) bu kadar gündem olmasından rahatsız olduğunu söyledi. İslam "Asla bir cinsiyet ayrımı içerisine girmek istemiyorum ama toplumun diğer yarısıyla da uğraşmak zorundayız. Kadına yönelik ve aile içi şiddeti durduracak olan kesim erkeklerdir" şeklindeki sözleriyle çözümü de keşfetmiş! Zira sorun erkekler bilinçlendirilirse çözülecektir!

İslam da, Erdoğan gibi ülkedeki katliamlarla, hak gasplarıyla, baskılarla ilgili konuşurken sürekli diğer ülkelerle kıyas yaparak ülkemizde senede yüzlerce kadının katledilmesine dair konuşurken gündem olmasının rahatsızlığını ortaya koyan açıklamalar yaptı. İslam, "Almanya'daki durumu hiç duymuyoruz ama Türkiye'dekini sağır sultan bile duyuyor" diyerek "şükredin" mesajı verdi.

İslam meseleye başka bir açıdan bakadursun biz yine Müezzinoğlu'na dönelim zira açıklamalarına ısrarla, yeni "sıfatlar" ekleyerek devam ediyor. Müezzinoğlu, "Annelik asla vazgeçilmeyecek, insansızlığın varoluşundan sonuna kadar var olacak bir kariyerdir. Annelik tartışılmaz ve kutsal bir kariyerdir" diyerek kadınların mesleğinin annelik olduğunu söylemekle kalmadı, kutsal bir meslek olduğunu iddia etti.

Kızı ise babasını kurtaraca-

İsyan eden kadınların sesi, savaştan kadınların cüreti ile mücadelemizi tüm kadın düşmanlığına, her türlü baskıya karşı büyüttük/büyütüyoruz.

ğım diye daha beter etti "adamın" durumu. Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu'nun büyük kızı Nesrin Müezzinoğlu Sobacı, Müezzinoğlu'unun sözlerinin yanlış anlaşıldığını söyleyerek, "Bayan çalışmamalı" demiyor. Ama "Öncelik aile ve çocuğumuz olmalı" diyor. Bizi de böyle yetiştirdi" şeklindeki "düzeltmesiyle" kadının (onların deyimiyle bayanların) önceliğinin çocuk olması gerektiğini iddia etti.

Devlet ve şürekâsı bu cinsiyetçi açıklamalarına devam edersun, bizler yaşamımız, kararlarımız için mücadeleye devam edeceğiz.

Zira çok önemseydiğimizden değil bu açıklamaları, konuyu ele almamızın asıl nedeni bu erkek egemen zihniyetlerden fişkıran erkekliklere kendi küçük dünyalarının dışında bir de gerçekler olduğunu hatırlatmak ve bu zihniyetle mücadele eden kadınlar olduğunu göstermektir.

Bizlerin derdi, kadınlara prangalar vuran aile ve üzerinde yükselen erkek egemenliğine ve dayatılan "kutsal anneliğe" karşı isyanımızı büyütmezdir.

İslam'ın Türkiye'de kadın katliamlarını "sağır sultan bile duyuyor" rahatsızlığına karşı diyoruz ki; amacımız, hele bir de o sağır sultan erkekse (ki bilirsiniz bu sultanlar genelde erkek olur), o sağır sultana değil ama tüm kadınlara katliamlara karşı olduğumuzu duyurmak.

Onlar kendi mecralarında açıklamalarıyla düşmanlıklarını büyütürken bizler de isyan eden kadınların sesi, savaştan kadınların cüreti ile mücadelemizi tüm kadın düşmanlığına, her türlü baskıya karşı büyüttük/büyütüyoruz.

"Şakran Konukevi"nde tacizli yeni yıl!

H. Merkezi: Şakran Kadın Hapishanesi'nde tutsaklara yönelik saldırılar 2014'ün son günlerinde de sürdü.

Kendisine konu ile ilgili bir bilgi ulaşan HDP Amed Milletvekili **Nursel Aydoğan**'ın yaptığı açıklamaya göre 24 Aralık günü kadın tutsakları çıplak aramaya tabi tutuldu. Bu duruma itiraz edenlere fiziksel şiddet uygulanırken bu saldırıya maruz kalan **Fethiye Çakmak** adlı kadın tutsağın parmakları kırıldı ve alçıya alındı.

Çakmak'a darp edildiğine dair rapor verilmezken, yine **Sevcan Atak** adlı kadın tutsak da darp edildi, maruz kaldığı şiddet sonucunda gözlüğü kırıldı ve **Behiye Akbalık** adlı tutsak ise yere düşürülüp darp edildi.

Göğün yarısı

2014'ün muhasebesini kendimizden doğru yapmak -2-

Haziran'da örgütlediğimiz buluşma, çalışmalarımızda önemli bir dönüm noktası oldu diyebiliriz. Daha önce de defalarca toplanmış, tartışmış, kararlar almış olsak da, bu buluşmanın farkı neydi ki, bir dönüm noktası olmayı hak etti?

Buluşma'nın konuları da, bu konular üzerine yaptığımız tartışmalar da, aldığımız kararlar da aynen daha öncekiler gibi çok önemli-değerliydi. Ancak esas mesele, YDK'lılar olarak bugüne kadar getirdiğimiz birikimin artık nitel bir sıçramaya evrilmesi gerektiğinin bir zorunluluk-ihtiyaç olarak ortaya çıkmasıydı belki de. Daha çok YDK faaliyetçilerini kapsayan bir buluşma olmakla birlikte, burada yarattığımız enerjinin yılın ikinci yarısında çalışmalarımıza, YDK'ya bakış açımıza olumlu bir etkisi olduğu ise açıktır.

Nitekim, Temmuz ayının son haftalarında "Dersim'de kadın sorunu VAR!" temel şiarıyla Dersim-Ovacık'ta sadece kadınlar olarak örgütlediğimiz köy-kitle çalışması bölgede bir etki bırakırken, başta direkt faaliyete katılan kadınlar olmak üzere genelimiz üzerinde çok değerli bir tecrübe yarattı. Bir süredir "ayaküstü" tartıştığımız "kadın alanları yaratma" perspektifimizi doğrudan pratik içinde tecrübe ederek, ne kadar isabetli bir konuyu tartıştığımızı, ancak bunu daha da somutlamak gerektiğini görmüş olduk. Çalışma yaptığımız sahada, kadınların sosyal ihtiyaçlarının derinliğini, önemli bir kısmının bunun farkında bile olmadığını, ancak sorduğumuz sorularla ortaya çıktığını gördük ve bu tartışmayı daha derli toplu yapma ihtiyacı duyduk.

Bu ihtiyaç sonucunda, Ekim ayında örgütlediğimiz buluşmada ise, "kadın alanları" ve "kurumsallaşma" üzerine tartışma yürüttük. Haziran'da aldığımız kararları (komisyonlar kurma, yayın çıkartma vb.) bu buluşmada daha da somutlayarak harekete geçtik.

Gerçekleştirdiğimiz tüm buluşma, konferans, kurultay vb. etkinliklerin başarısını, aldığımız kararları pratiğe ne kadar uygulayıp uygulamadığımızla ölçtük hep. Haziran ve Ekim buluşmalarının niteliği-başarısı da 2014'ün sonuna kadar bu kararları uygulayışımızda yatmaktaydı. Bu süreçle birlikte İstanbul, İzmir, Mersin, Ankara gibi alanlarda kadın komisyonlarının kurulması, toplantıların daha düzenli örgütlenmesi kurumsallaşmaya dair çabalarımızın artık meyvesini verdiğini gösterirken, bizi en heyecanlandıran ve kendimize güvenimizi teyit eden çalışma elbette YDK dergisinin çıkışı oldu.

YDK komisyonları, parçalı duran YDK enerjisini kadın çalışması için tek bir potada buluşturmak, yani kurumsallaşmak için önemli bir adımdı ve bu adımı atarak nihayet çalışmalarımızı biraz daha kurumsallaştırmış/ merkezileştirmiş/ kolektifleşirmiş olduk. Yayın çalışması ise Yayın Kurulu oluşturarak örgütlü ve kolektif bir çalışmayla sonuçlandırılarak kurumsallaşma adımlarımızın ürünü oldu. Artık bizim de kendimizi her yönüyle ifade edebileceğimiz, paylaşabileceğimiz, öğrenebileceğimiz, etkileşebileceğimiz erksiz bir kadın alanı olarak dergimizin olması 2014'te yaptığımız en güzel işlerden biri oldu.

Yine Dersim Festivali öncesindeki çalışmamızdan Gülüsu'nda yaptığımız kadın festivaline, çeşitli illerde ve mahallelerde örgütlenen festivallerin kadın yüzünü ortaya çıkarmanın önemi üzerinden yaptığımız tartışmaların sonucu olarak gerçekleştirildi.

#KadinKatliamiVar diyerek örgütlenen Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu içinde yer alarak, işgallerden basın açıklamalarına, davaların takibine kadar yapılan çalışmaların içinde yer almak önemliydi.

Ekim Buluşmasında aldığımız kararlarla Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'ne özgülünen sürecin politik zeminini kolektif bir şekilde belirleyerek şiarını oluşturmamız, bu süreçte yakaladığımız başarının önemli bir nedeniydi diye düşünmekteyiz. Süreçte beraber hareket ettiğimiz kadın ve kurumlarla bu politik zeminde buluşmak/buluşurmak, eylemlerimizde ortak şiarımız çerçevesinde faaliyet yürütmek YDK'nın etki alanının da geliştiğini göstermekte aynı zamanda.

Kısacası, kadınlar olarak politika ürettiğimizde, bunu yaşama geçirmek için çaba gösterdiğimizde başaramayacağımız hiçbir şey olmadığını görmeliyiz. 2014'ün tüm deneyimleri bu gerçekliğe işaret etmekte. 2015'e dair ise **"Zor olanı başarırız, imkansız biraz zamanımızı alır"** diyoruz. (Bitti)

Emperyalist dalaş artıyor

Petrol fiyatlarının son 50 yılın en düşük seviyelerine gerilemesiyle birlikte dünya ekonomilerinde yaşanan dalgalanma sürüyor. Bu dalgalanmanın büyük bir fırtınaya dönüşüp dönüşmeyeceğini hep birlikte göreceğiz. Burjuvazinin, fırtınalarla boğuşmak zorunda kalması, krizlerinin derinleşmesi her zaman için ezilenlerin çıkarıdır. Devrimciler, kapitalizmin krizini daha derinleştirmeli ve devrimin koşullarını oluşturmalıdır. Temel mesele, krizlere bahsi geçen şekilde müdahale etme perspektifinin olması, bunun hazırlıklarının yapılması, araçlarının oluşturulmasıdır. Buna geçmeden önce, petrol fiyatının düşüşünün perde arkasına, burjuvazinin hesaplarına bakalım.

Rantiyeci ve tefeci devletler

Petrol fiyatının rekor seviyede düşmesiyle eşzamanlı olarak doların da fiyatı tavan yapmış durumdadır. 2007 mortgage krizinden çıkabilmek için ABD'nin Merkez Bankası FED, faizleri sıfırlamıştı! Yani hem iç piyasasına hem de dünya piyasalarına, ekonomide karşılığı olmayan dolarları kepçelerle dağıttı. Şimdi kepçelerle dağıttığı bu parayı, faizleri yükseltmesi nedeniyle kat kat fazlasıyla toplamaya başlamıştır. Faiz oranının artmasıyla, 2007 krizi sonrası yarı-sömürge ülkelere giden para tekrar merkezine yani ABD'ye dönmeye başlamıştır. 2015 Haziran'ından sonra faizlerin daha da artması beklenmektedir. Bu durumda birçok yarı-sömürge ülkede krizlerin olmasını bekleyebiliriz. Bu ilk defa yaşanan bir durum değildir.

ABD; 1980-85 arasında ve 1990'dan sonra benzer faiz para politikasını kullanmıştır. O dönemlerde Meksika'da, Asya Kaplanlarında ve hatta 1998'deki Rusya krizinde bu politikaların birebir etkisi vardır. Lenin'in emperyalizmi; "asalak ve çürüyen kapitalizm" şeklinde tanımlamasının ve burjuvazisinin "kupon kırparak" yaşadığı, "rantiye devlet", "tefeci devlet" eğilimlerinin gitgide arttığı belirlemesinin doğruluğu yaklaşık 100 yıldır sürekli olarak kanıtlanmaktadır.

Son gelişmeler de bu niteliktedir. Faiz politikaları, borsa, tahviller, paranın değeri vs. en güçlü olanın büyük

vurgunları için kullanılır. Daha küçükler tam kazandıklarını sanırken, varlıklarının birden bire sıfırlandığını görürler. Bu yaşananların hiçbiri halkın refahı, reel ekonomi vs. ile ilgili değildir. **Bunlar güç savaşlarıdır.**

Kapitalist sanayinin en önemli hammaddesi olan petrolün fiyatlarındaki değişimler de bu kapsamdadır. OPEC'in kurulma nedeni de tekel oluşturulmasıdır. OPEC'te en etkili devlet ABD'dir. Rusya ile yaşanan Kırım ve peşi sıra Ukrayna krizi dolayısıyla; OPEC'in petrol üretimini kısmadan devam ettirmesi durumunda, Rusya'nın petrol ihracat gelirinin 100 milyar dolar azalacağı hesaplanmaktadır. Bu 60-70 milyar dolarlık bir cari açık ve 2015'te % 4.7 küçülme anlamına gelmektedir.

Elbette ki Rusya'nın çeşitli yaptırımlara maruz kalması ve para politikalarıyla, petrol fiyatlarıyla köşeye sıkıştırılması sadece Ukrayna krizi ile ilgili değildir. Ortadoğu'daki gelişmelerle de yakından ilgisi vardır. Suriye'de Esad iktidarının varlığını koruyabilmesi, İran'ın tüm yaptırımlara karşın güçlü bir aktör olarak kalması, Rusya'nın dolaysız müdahaleleri ile ilgili. Rusya'nın hedefi sadece güçlü bir oyuncu olmak değildir. Rusya, oyun kurucusu ve oyun bozucu güçte bir oyuncu olmak istemektedir. Bunu görmek için sadece bu yılki anlaşmalarına bakmak dahi yeterlidir.

Mayıs ayında Rusya ve Çin yetkilileri değeri 400 milyar dolardan fazla olduğu sanılan bir anlaşma imzaladılar. Yakın zamanda Gürcistan'ın Batı ile olası ittifak adımlarına karşı Abhazya ile **"İttifak ve Stratejik Ortaklık Anlaşması"** imzalamıştır. Hindistan ekonomisinin hemen her alanında sayısız anlaşma yapmıştır. Bütün bunlar Rusya'nın önüne set çekilmesini gerektiriyordu. Putin'in yıllık basın açıklamasındaki şu sözleri durumun tüm açıklığıyla anlatılmaktadır:

"Ayının derisini yüzerek duvara asmak, dişlerini sökmek, sadece yeşillik yemesini istiyorlar. Kimseyi ısırmasa bile onu özgür bırakmayacaklar. Korkuluk yapar, derisini duvara asarlar. Nükleer silahlar bu konuda önleyici güç oluşturuyor."

Emperyalistlerin, hiçbir zaman nükleer silah kullanmaktan çekinmeyeceklerini biliyoruz. Bununla birlikte,

Putin'in sözlerinde esas kastedilenin "soğuk savaş"ın hatırlatılması olduğu belirtiliyor. Yani; AB ve ABD ile yakın zamanda ilişkileri yumuşatma gibi bir hedeflerinin olmadığını, onların tehditlerine, oyunlarına boyun eğmeyeceklerini söylemiş oluyor. Ekonomisinin küçülmesiyle birlikte işsizlik ve yoksullaşmanın da artacağı kesindir. Putin'in halkın gelişebilecek tepkilerine karşı milliyetçilik kozunu daha da artıracığı ve bölgede daha çok oyun peşinde olacağını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Türkiye'nin hamleleri

Putin'in Türkiye'ye gelmesi birçok açıdan yorumlandı. Bu yorumların hemen hepsinin doğru yönleri var. Rusya'nın Ukrayna'yı bypas edip yeni boru hattı inşa etmek istemesi, AB ve ABD'ye yaptırımlar nedeniyle satamadığı ticari mallara pazar bulmak istemesi ilk akla gelenlerdir. Türkiye'nin ise özellikle Ortadoğu'daki güç dengeleri açısından Rusya ile ilişkilenebileceğini söyleyebiliriz. Ayrıca Gündem gazetesi yazarı Selahattin Soro'nun dikkatleri çektiği konu da önemlidir:

"Türkiye, Rusya'nın hem dünyadaki hem de bölgedeki konumunu en iyi bilen devletlerdendir. Suriye'nin yeniden yapılandırılmasında ve geleceğinde Rusya'nın söz sahibi olduğunun ayırındadır. Kürtlerin Rusya vasıtasıyla Suriye'nin geleceğinde yer almasını engellemek için başta ABD-AB olmak üzere birçok tepkiyi göğüsleme kararı almıştır. Burada amaç enerji koridorunda söz sahibi olmaktan çok, Rusya'ya daha çok taviz vererek Rojava'da gerçekleşebilecek bir Kürt statüsüne engel olmaktır." (17/12/2014)

Gerçekten de Türkiye ve Rusya, Kürtler üzerinden ilk defa pazarlık yapmıyorlar. 1999 yılında Mavi Akım projesi, PKK lideri Öcalan'ın tutsaklığa götürülen komplo ile bağlantılı alışveriş de yapılmıştır.

Türkiye'nin Rusya ile ilişkisini daha da geliştirmek istemesini ise artık Esad'ın devrilmeyeceğini kabul etmesi olarak da değerlendirebiliriz. ABD'nin IŞİD'i bombalarken Suriye ile resmi görüşmeler yapması, PYD ile kontak kurması, Barzani ile zaten ezelden beridir ilişkinin olması, Türkiye'nin kendini riskte hissetmesine yol açmıştır. Türkiye'nin bu adımları, Rojava'ya dönük saldırıların yoğunlaşması ve uluslararası arenada statüsünün tanınmasının engellenmesi anlamına da gelmektedir.

Bunun yanında Akdeniz gazı ile ilgili yaşanan gelişmelerin de Türkiye'nin Rusya ile yakınlaşmasında etkisi olduğunu söyleyebiliriz. Mısır, Yunanistan ve Kıbrıs liderlerinin Kahire'de 8 Kasım'da buluşarak Türkiye'ye karşı

ortak hareket etme kararı aldıkları ve ittifakın destekçilerinden birinin İsrail olduğu bilinmektedir. Türkiye'nin Rusya ile yapacağı ortak enerji anlaşmaları bu ittifaka karşı Rusya'nın Türkiye tarafında tavır belirlemesine yol açacaktır.

Özcesi emperyalistler ve yerli işbirlikçilerinin dünya halklarının kanı üzerinden birçok hesap yaptıkları ve yaşama geçirmeye çalıştıkları ortadadır. **Hiçbir emperyalist güç ve işbirlikçisi; tek bir kanala yatırım yapmamaktadır.** Karmaşık ilişkileneceklerle bu güç savaşlarında dışlarının çekilip, derilerinin yüzülmesini engellemeye çalışmaktadırlar.

Yüzümüzü emekçilere dönelim

Uzun zamandır yayınlarımızda, Ege'den Akdeniz'e, Karadeniz'den Marmara'ya, Kürdistan'a kadar birbirinden parçalı da olsa eylemlerin sayısında hızlı bir artış olduğunu belirtiyoruz. Ucuz işgücü deposu olarak görülen Türkiye'de emekçilerin kölelik koşullarında iş yaptığı Soma'da, Ermenek'te tekrar yüzümüze çarpmıştır. Yaşanacak krizlere hazırlıklı olmak demek, yaygın ve güçlü örgütlenmelerin olması demektir. İlk adım atılmadan gerisi gelmez. Yani bizlerin on yıllardır uzak durduğu illere-ilçelere gitme zorunluluğumuz artık bir an bile ertelenemez durumdadır.

Türkiye'nin başlıca büyük şehirlerinde ve birkaç ilinde yapılan çalışmaların dar kapsamı hızlıca aşılmazsa, gelecek hiçbir kriz karşılanamaz. Çölün ortasındaki bir insanın suya ulaşmak için bütün enerjisini kullanmalıyız. Yaratıcılık, zorunluluklar görüldüğü, kavrandığı, hissedildiği oranda ortaya çıkar! Bizim; sömürünün olmadığı, herkesin emeğinin karşılığını aldığı dünya ideali emekçilerimizin de idealidir. O zaman bu ideali maddileştirebilmek için, planlı bir şekilde yoksul emekçi halkımızın arasına dalmak zorundayız.

Yazımızda emperyalistlerin bu bölgedeki birçok hamlesinin aynı zamanda Kürtlerle ilgili olduğunu belirttik. Türkiye'nin batı kısmında şovenizmi kırarak politikaları ancak bizlerin geliştirebileceğini unutmayalım. Bu bizim sorumluluğumuzdur. Şovenizmde yaşanacak her kırılma, Kürt ulusuna verilecek önemli bir destek olacaktır. Elbette ki pratik olarak Kürt güçlerinin yanında olmak gerekliliği bu süreçte de önemini korumaktadır.

Kobanê'ye dönük saldırılar yoğunlaştığında, Erdoğan Cizire ve Efrin'i de hedef göstermişti. Efrin kantonuna yönelik ambargonun arttığı, saldırı olma olasılığının büyük olduğunu biliyoruz. **Böyle bir saldırıda cephe gerisi Antakya, Kilis, Antep olabilir.** Bunların öngörülmesi zor değildir. Mesele buna yönelik önlemleri hiç bekletmeden geliştirmek, cephe gerisi olarak kullanılmalarını engellemektedir. Bunun da sorumluluğu bize aittir. Emperyalistler arası güç dalaşlarında halkımızın ezilmesinin kader olmadığını biliyoruz. Bu bilinçle ve devrim inancıyla harekete geçmenin tam zamanıdır.

Cizîr'de görünen devletin "en saf" hali!

Şirnex'in Cizîr ilçesinde HÜDA-PAR'ın saldırıları ile başlayan ve Cizîr'de 2'si yurtsever biri HÜDA-PAR üyesi olmak üzere üç kişi, Silopiya'da da bir kişinin yaşamını yitirdiği çatışmalar, birçok tartışmayı ve farklı tespiti bir arada tartıştırdı. Kimileri "paralel devlet", kimileri "iç çatışma"; kimileri "provokasyon" dedi, kimilerine göre de "KCK'nin açıklamasına bayrak açan kişiler tarafından yapıldı". Ancak şu bir gerçek ki, bu çatışmalar bir kez daha tüm gözleri bugün legal alanda kendini HÜDA-PAR ismiyle adlandıran Hizbulkontra güçlerine çevirdi.

Cizîr'in genel olarak yurtsever kimliği özellikle de son dönemlerde gençliğin bölgenin siyasal ve sosyal yaşamında giderek artan etkinliği, uzun bir süredir devletin hedefindeydi. Ayrıca HÜDA-PAR üyelerinin saldırıları başlamadan önce bir süredir Cizre Kaymakamı bölge halkına yönelik tehditlerle halkı sindirmeye çalışıyordu.

Cizîr'de saldıranlar paralel devlet miydi?

Devletin sıklıkla başvurduğu bir manipülasyondur "paralel/derin devlet" söylemi. 90'larda "derin" olan güçler, 2010'larda "paralel" diye adlandırıldı. Özellikle faşist devletlerin, kendilerine ve geçmişlerini "temize" çekemedikleri durumlarda en çok işlerine yarayan "mağduriyet edebiyatı"na büyük olanak sağlayan argümandır "paralel/derin devlet".

Oysa biz çok iyi biliyoruz ki şimdiye kadar işlenmiş tüm katliamlar bizzat devlet kalemiyle imzalanmıştır ve devlet zaten böyle bir aygıttır.

Biz, devlette bir "paralel" olmadığını öncesinden de defalarca gördük; yolsuzluk operasyonlarına misilleme olarak AKP kliğinin kendisini aklamak için uydurduğu bir tanım olduğunu da biliyoruz. Şimdinin "paralel"i ile birlikte Roboski'nin planlanmadığını söyleyebilir miyiz? Hadi, katliamların sorumlusu "paralel", Soma ve Ermenek'i kim yaptı o zaman? Lice'de Ramazan Baran'ı kim vurdu? "Örtülü" biçimde yapılan KCK operasyonlarını kim planlıyor peki?

Peki ya sadece HÜDA-PAR'ın planı mıydı?

Herşeyden önce biliyoruz ki, bugün HÜDA-PAR olarak karşımıza çıkan oluşum, gerçekte özellikle 1990'lı yıllar boyunca Kürt ulusal kurtuluş hareketini ezmek amacıyla doğrudan devlet tarafından organize edilen bir güçtür.

1990'lı yılların sonuna doğru kontrolden çıkmış unsurlarının temizlenmesi sırasında, ülke kamuoyuna yansıyan Hizbullah vahşeti, T. Kürdistanı'nda Kürt halkının çok yakından tanıdığı bir gerçeği anlatıyor. Bölgede Hizbullah denilince herkesin aklına

gelenin; enseden sıkılan kurşunlar, baltalarla yapılan katliamlar, resmi ve sivil devlet güçlerinin korumasında alenen işlenen cinayetler olduğunu söylemek yanlış değildir.

AKP'nin hükümet olmasıyla birlikte legal alanda Aralık 2012'den bu yana faaliyetlerini devam ettiren ve genişleten, 30 Mart yerel seçimlerine katılan bu partinin yöneticilerinin, Hizbullah davasından tutuklanan ve serbest bırakılanlar olması ise tesadüf değildir. İslamiyeti, Kürt halkının imha, inkâr ve asimilasyona karşı mücadelesinde biat unsuru ve direnişin dalga kıranı olarak kullanan bu güçlerin, Kürtlükten söz etmeleri ise yurtsever hareketin etkinliğinden dolayıdır.

AKP'nin kanatları altında, coğrafyamızın dört bir yanında yasal bir parti olarak faaliyetlerini hızlandıran HÜDA-PAR'ın, devletin kolluk güçleriyle bu yakın ilişkisi politik hattını da şekillendiriyor.

Bu oluşum özellikle 6-8 Ekim serhildanında, Kobanê'de yaşanan saldırganlığa karşı sokağa çıkan başta Kürt halkı olmak üzere ilerici, devrimci güçlere yönelik yaklaşımı, düşmanlıkla, gerçek kimliğini bir kez daha göstermiştir. HÜDA-PAR'ın yaşama geçirdiği politikalar ve Kürt halkına, özellikle de yurtsever harekete yaklaşımı doğrudan devletin yaklaşımını ifade etmektedir. Sözü ettiğimiz parti, devletin Kürt halkının direnişini parçalamak ve dikkatleri dağıtmak amacıyla kurduğu ve etkin bir şekilde kullandığı bir provokasyon örgütüdür.

Gelelim "provokasyon" söylemine...

Hasip Kaplan'ın, olaylar sonrası 28 Aralık'ta yaptığı açıklamalarda "Cizre'de bugün yaşanan olayların çözüm sürecine yönelik gelişmeleri içine sindiremeyen ve toplumu uçlaştırarak bundan çıkar sağlayan derin güçlerin bir provokasyonudur. Çözüm ve müzakere sürecinin ağır işleme bu tür provokasyonlara da gerekli zemini ve zamanı sağladığı açıktır" sözleri ise meseleyi "süreç" itibarıyla açık değerlendirmediklerini gösterdi. Elbette Kürt hareketi kadrolarının yeterli gözlem yapamamaktan dolayı bu değerlendirmeyi yapmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Çözüm süreci nedeniyle taktiksel olarak bu değerlendirmeyi yapmış olsalar da; bu ifade biçimi, "Derin güçler karışıklık çıkarıyor" demekle eşdeğer; çünkü sonuç itibarıyla devleti aklamak, TC'nin katliamcı politikalarını temize çıkaran bir söylem biçimi.

Daha sonra **Bese Hozat** "Türk devleti geçmişte Hizbullahı nasıl Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı örgütleyip kullandıysa bugün AKP Hüda-Par'ı aynı biçimde Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı kullanmaya çalışmaktadır. AKP, saldırılarını Hüda-Par'ın

arkasına gizlenerek yapmaktadır" diyerek işin özünü daha doğru ifadelerle anlatıp; aslında olayın bir "provokasyon" değil, bizzat planlanmış bir politika olduğunu da belirtmiş oldu.

Cizîr'de neler oldu?

27 Aralık günü, yaşanan saldırıyı bu gerçeklerle beraber okumak faydalı olacaktır. HÜDA-Par -PKK çatışması olarak bilinçli bir şekilde yansıtılan haberlerin, ciddi bir manipülasyon olduğu açıktır. Zira, HÜDA-PAR'ın elinde ne gaz bombası, ne Akrep tipi zırhlı araç ne de panzerler vardır. Yapılmak istenen HÜDA-PAR- PKK çatışması adı altında bir devlet katliamıdır.

YDG-H ve KCK'nın yaptığı açıklamalar HÜDA-PAR'ın bölgedeki (Cizîr'deki) gerçek gücünü de yansıtmaktadır: "Yurtsever Kürdistan halkı 27. 12. 2014 sabahı gelişen saldırıyı hiç kimse Hizbul-kontra ve Hüda-Par olarak yansıtmaya kalkmasın zaten bu çete gruplarını Cizre'de 20 evleri var bunların halka saldırı girişimi yapacak güçleri ve cesaretleri de yok. Bu isim öncülüğü ile geliştirilmek istenen devlet katliamıdır..." YDG-H Açıklaması- 20 Aralık 2012-ANF)

Yaşanan çatışmalarda kullanılan ve kamuoyuna yansıyan, BKC, Karnas, A4 tipi silahlar ve sivil timlerle yapılan saldırının HÜDA-PAR olarak verilmesi devletin bu saldırıdaki rolünü örtmek içindir. Saldırı HÜDA-PAR'lıların gençliğin kurduğu nöbet çadırlarına sızmaya çalışmasıyla çıkmış, devlet bir anda buraya yönelmiştir.

Medyaya da, süreci "tırmandıracak" haberler yapmaması üzerine çağrılar yapan hükümet eliyle hazırlanan programlarda (örneğin 1 Ocak tarihli 5N1K); olay iki grup arasında çıkmış gibi gösterilmiş, dahası HÜDA-PAR'lıların evlerinden ayrıntılı görüntüler alınarak mağdur gibi gösterilmişlerdir.

Sonuç olarak, nereden bakarsak bakalım; ister paralel devlet, ister provokasyon, ister iç çatışma... Tüm bu değerlendirmeler, tek bir noktaya hizmet eder; devletin aklanmasına. Bariz olarak devletin örgütlediği bir süreç olan çatışmaların içinden ustalıkla sıyrılmayı başarabilmesine olanak sağlar AKP ve aygıtlarının.

Tüm bunlarla birlikte egemen sınıf basımının yurtsever gençliğin katliam girişimine yönelik direnişini karalamak adına yoğun bir çaba harcadığı görülmelidir. Gençliğin, mahallesine sahip çıkmak, katliamı durdurmak adına sergilediği militan direniş meşrudur, sahiplenilmelidir.

Devletin, gerek T. Kürdistanı'nda gerekse diğer bölgelerde; Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan halkımızın, baskı, şiddet, gözaltı ve tutuklamalara karşı kendi dili, kültürü, inancı uğruna ve insanca yaşanacak bir dünya, özgürlük ve demokrasi için verdiği mücadeleyi bastırmak adına gerçekleştirdiği böylesi saldırılara karşı koymak boynumuzun borcu olmalıdır.

Saldırlara karşı dayanışmayı ve duyarlılığı artırmak, faşizmin tüm planlarını suya düşürecektir.

Devletin HÜDA-PAR sevgisi Cizîr'de çatışmalar devam ederken Bülent Arınç'ın sarf ettiği, "...Emniyet güçlerimiz, kolluk güçlerimiz orada hakimdir. HÜDA-PAR'ı evlerine gidecek yakmak istediler, HÜDA-PAR mazlum ve mağdurdur. Hem 6-7 Ekim olaylarında hem de şimdi. PKK bölgede kendisinden başka hakimiyet istemiyor. Biz bu olayın elbette üstüne gideceğiz, adli soruşturma başladı." (T24 27 Aralık 2014) sözlerinden açıkça anlaşılmalıdır.

İslamiyeti, Kürt halkının imha, inkâr ve asimilasyona karşı mücadelesinde biat unsuru ve direnişin dalga kıranı olarak kullanan bu güçlerin, Kürtlükten söz etmeleri ise yurtsever hareketin etkinliğinden dolayıdır.

Rusya ekonomik dengelerde daha dibe doğru

Rus Rublesi'nin ABD Doları karşısındaki değer kaybı 1 Eylül-11 Kasım arasında yüzde 23'e ulaştı. 1 Eylül'de 37,3 ruble olan doların değeri ay sonunda 39,5 rubleyi gördü. Ekim ayında yüzde 10 daha değer kazanan dolar, 11 Kasım'da 46 rubleyi buldu. Yetmiş günde yüzde 23 değeri artan doların, Rusya ekonomisini köşeye sıkıştırdığı ise artık bilinen bir gerçek.

Rusya Merkez Bankası, yaptığı açıklama ile Rusya ekonomisinin 2015 yılında "sıfır büyüme" gerçeğiyle karşı karşıya kalabileceğini belirtti. Rusya Merkez Bankası'nın açıklamasına göre, Rusya'ya karşı uygulanan yaptırımların azalmadan sürmesi ve petrolün ortalama fiyatının 95 dolar olması halinde 2015 yılında Rusya ekonomisi sıfır büyüme yaşayacak.

Ortalama petrol fiyatının bu yıl içinde 84 dolar düzeyinde kalması halinde ise Rusya ekonomisi yüzde 0,7 küçülecek. Rusya ekonomisinin 2015 itibarı ile yüzde 0,5 büyümesi için ise, yaptırımların kalkması ve ortalama petrol fiyatının 105 dolara yükselmesi gerekiyor. Rusya'nın böylesi bir kriz ile karşı karşıya kalması özellikle Ortadoğu noktasında batılı emperyalistlerin politikalarını güçlendirmektedir.

Ortadoğu ile birlikte değişim gösteren ve özellikle bölgedeki örgütlerin tekelinde fiyat endeksi farklılaşan petrol, Rusya hükümetinin krizlerini boyutlandırabilir. IŞİD eliyle piyasaya sürülen ve ucuz petrol dağılımı olarak tariflenen durum, IŞİD'in bölgesel varlığını sürdürmesi paralelinde ciddi bir krizi doğuracaktır. IŞİD'in varlığına paralel ilerleyen ucuz petrol durumu uzun bir süreç yaşanacak gibi görünmektedir.

Hal böyle olunca ekonomik çarkın dönmesi için uluslararası sermaye ha-

reketinden yararlanmak isteyen Rusya'da, sermaye çıkışı hızlandı. Bu yıl içinde Rusya'dan net sermaye çıkışı 128 milyar doları buldu. 2013 yılının bütününde 61 milyar dolar olan net sermaye çıkışının hızlanması Rus parası Rublenin hızla değer kaybetmesine yol açtı. Petrol fiyatlarındaki düşüş de bu sürece katkıda bulundu ve Rusya Merkez Bankası, Rublenin düşüşünü yavaşlatmak için faiz oranlarını dört kez artırmak zorunda kaldı; gösterge faizi yüzde 5,5'den yüzde 9,5'e yükseltildi. Bütün bu gelişmeler sonucunda Rusya ekonomisi, durma noktasına geldi.

Rusya'daki bu krizin ithalat ve ihracat ilişkili ülkeleri etkileyeceği de kesindir. Krizin Türkiye'ye etkisi; Türkiye'nin ihracatında azalma, turizm girişlerinde düşüş biçiminde yaşanmaya başladı bile. Türkiye ekonomisi 1997 Asya Krizi'nin yaşandığı yıl, yüzde 7,5, ardından 1998'de yüzde 3,1 oranında büyüdü. Ama 1998 Rusya Krizi'nin ardından 1999'da Türkiye ekonomisi yüzde 4,7 oranında küçüldü. Yani Rusya'da yaşanan kriz, Türkiye'yi Asya krizinden daha fazla etkiledi.

Bu arada hemen hatırlatalım; Türkiye 1998'de Rusya Federasyonu'na 1 milyar 348 milyon dolar tutarında ihracat yaparken, bu tutar 1999'da 589 milyon dolara geriledi ve Türkiye ekonomisi birdenbire daraldı. Şimdi de Ocak-Eylül döneminde Rusya'ya olan ihracat 2013'te 5,1 milyar milyon do-

lar tutarındayken, 2014'ün aynı döneminde 4,5 milyar dolara geriledi. Bu yıl Rublenin aşırı değer kaybetmesi nedeniyle Rusya'nın geçen yılın 6,9 milyar dolar tutarındaki toplam yıllık ihracatı bu yıl beklenmemektedir. Zira bu oranı yakalamadaki seçeneği ise batılı emperyalistlerin bölgesel politikalarına yeşil ışık yakmasıdır. Bu ise bölgesel rolleri ve pazar savaşımı hesapladığımızda, pek de mümkün görünmemektedir.

Rusya'nın bu durumu bölge ülkelerinde ciddi bir para akışı yakalayan turizmi etkileyecektir. Türkiye'ye, Almanya ile birlikte en yüksek turist girişi Rusya'dan gerçekleşiyor ve son yıllarda hızla artıyor. 2012'nin Ocak-Eylül döneminde 3,3 milyon olan Rusya'dan turist girişi, 2014'ün aynı döneminde 4,1 milyona çıktı ve toplam 30 milyon turist girişinin yüzde 14'üne yaklaştı.

Dolardaki pahalılışmanın Rusya'nın turizm harcamalarını azaltması, Türkiye turizmini de etkileyecektir. Öte yandan dünya buğday ticaretinde sahip olduğu yüzde 14 payla önemli buğday ihracatçılarından biri olan Rusya'da; Rublenin değer kaybı, buğday ticareti yapan şirketleri ihracatı artırmaya yönlendirdi. Bunun üzerine Rusya'da buğday fiyatları, son yılların en yüksek seviyesine ulaştı. Rusya, bu durumu önlemek için buğday ihracatına kısıtlama getirdi. Bu nedenle Rus buğday ihracatçıları, yükümlülüklerini

yerine getirmekte zorlanmaktadır. Bu da son günlerde dünya buğday fiyatlarının tırmanmasına yol açtı. Rusya Tarım Ürünleri İhracatçıları Birliği; Rusya'dan en fazla buğday satın alan Türkiye, Mısır, Hindistan ve Ermenistan'ın ihracata konulan ek vergilerde kapsam dışı bırakılacağını açıkladı.

Rusya'nın buğday stoklarını korumak amacıyla ihracata getirdiği kısıtlamalar, dünya tahıl piyasasını olumsuz etkileyecek. Elbette bu durumdan yılda yaklaşık 4 milyon ton buğday ithal eden Türkiye'nin muaf olması söz konusu değildir.

Dünya buğday üretiminde en önemli ülkelerden biri olan Rusya'nın yıllık üretimi, ortalama 55-60 milyon ton seviyelerinde. İhracatı ise 17 milyon ton düzeyinde. Dünya buğday ihracatındaki payı yüzde 10'un üzerinde. Bu nedenle Rusya'nın buğday ihracatındaki kısıtlamaları dünya piyasalarını olumsuz etkileyecektir. Türkiye, İran ve Mısır'ın bu kısıtlamalardan muaf tutulmasına rağmen Rusya'nın bu kararı, Türkiye'de de buğday fiyatını artırabilir. Fiyat artışından ise un sanayicileri ve un ihracatı olumsuz etkilenecektir.

Rusya 2008 yılında da kuraklık nedeniyle buğday ihracatına kısıtlama getirmiş ve Türkiye'de de fiyatlar yükseldiği için un üretimi olumsuz etkilendi.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun 2014 yılı bitkisel üretim tahminine göre Türkiye'nin buğday üretimi yüzde 12,7 oranındaki düşüşle 19 milyon ton olacak. Bu üretim Türkiye'nin tüketimine yeter. Ancak, Türkiye dünyanın en önemli un ihracatçısı konumunda ve buğday ithal ederek un ihraç ediyor. 2013 yılında 22 milyon tonun üzerinde buğday üretimi olmasına rağmen Türkiye 4 milyon ton buğday ithal etti.

Bu buğdayı da sadece Rusya'dan almıyor; Kazakistan, Ukrayna ve daha birçok ülkeden alış yapıyor. Rusya'nın ihracat kısıtlamada Türkiye'yi muaf tutması yeterli olmayacak ve dünya buğday fiyatlarındaki yükselişe bağlı olarak Türkiye de olumsuz etkilenecektir.

"2015 mücadele yılına hazırız!"

Nürnberg: ATİF'e bağlı faaliyet sürdüren **Dialog der Kulturen e.V.**, 2015 yılına dernek üyeleri ve dostlarının topluca katıldığı bir etkinlikle girdi. Etkinlikte ATİK ve Yeni Kadın Nürnberg'in mesajları okundu. Müzik eşliğinde türküler hep bir ağızdan söylendi. Alman bir devrimcinin çocuklara yönelik olarak tasarladığı, çocukların katıldığı, bidonlarla yapılan çalgılı müzik ilgi çekti. "2015'e Merhaba" etkinliğinde sohbet edildi, halaylar çekildi ve "Yeni mücadele yılına hazırız" mesajı verildi.

İrkçı PEGİDA'ya karşı ATİK'ten açıklama

H. Merkezi: Almanya'da ırkçılığın çeşitli yeni oluşumlarla güçlenmesine karşılık bir açıklama yapan **Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK)**, "Yunanistan'da, Ukrayna'da, Macaristan'da ve şimdi de Almanya'da gelişen ırkçı, aşırı milliyetçi ve faşizan kitlesel hareketlere karşı yerli ve göçmenler olarak sokakları doldurarak, toplumsal karşıt mücadeleyi geliştirmeliyiz" dedi.

"Eylül ayında başlayarak, ilk önce Holiganların ırkçı eylemleri, daha sonra da kendilerini Avru-

pa'nın yurtseverleri olarak ortaya koyan, bilinen bütün ırkçı ve faşizan hareketlerinin toplamının içinde yer aldığı yeni bir hareket ortaya çıktı" diyen ATİK "**Batının İslamlaşmasına Karşı Yurtsever Avrupalılar**" olarak ortaya çıkan ve kısaltılmış adı PEGİDA bu hareket; Dresden, Bonn, Düsseldorf gibi birçok ilde Pazartesi günleri eylemler düzenlemektedir" diyerek yeni oluşumlar hakkında bilgi verdi.

Açıklamasını "Aşırı sağcı ve ırkçı futbol holiganları ve PEGİDA gibi

oluşumlar, sistemik bir kangren haline gelen ve yeniden yükselişe geçen faşizan düşün ve eylem tarzının, gelişen toplumsal ırkçılığın son örnekleridir" şeklinde devam ettiren ATİK, bu tür oluşumların amaçlarını "Toplumsal gerçeklerle asla örtüşmeyen, homojen toplumlar yaratma istemleri öne sürerek veya 'Yahudi, Müslüman, Siyahi veya Yabancı fobisi' gibi çok tehlikeli düşünce ve hissiyat tarzları yaratarak, toplumu birbirine düşman etmeyi hedeflemektedirler" şeklinde açıkladı ve mücadele çağrısında bulundu.

Şiarımız “kitlelerin daha derinlerine”

“Komünist Enternasyonal’e bağlı tüm partiler, ‘kitlelerin daha derinlerine!’, ‘kitlelerle daha sıkı temas!’ şiarlarını **ne pahasına olursa olsun pratiğe geçir-melidirler, kitleler sözünden anlaşılması gereken emekçilerin ve sermaye tarafın-dan sömürülenlerin, özellikle de en örgütsüz ve en bilinçsiz, en fazla ezilen ve örgütsel olarak kapsan-ması en zor olanların tümüdür.**” (Lenin)

Yeni bir zaman dilimine girerken, ön-cekli dönemin muhasebesini yapmak, ba-şarılı ve başarısız olduğumuz yanları tüm çıplaklığıyla ortaya dökmek, faaliyetimiz-de sıçramalar yaratıp-yaratmadığımızı belirlemek, yapmamız gereken ilk işler-den biridir. Elbette ki, kitle faaliyetimiz-de başarılı olup olmadığımızı anlamak için elimizde kıstaslar olmalıdır. Birinci kıstasımızın, yeni mahallelere/semtlere açılma oranımız olduğu açıktır. İkinci olarak; gidilen kitlelerin, en yoksul, en fazla ezilen, en örgütsüz, en bilinçsiz kesimler olup olmadığıdır. Üçüncüsü; bu kitleleri örgütleyebilmek için onlarla bir-likte ne kadar yanıp tutuştuğumuzu sor-gulamamız gereklidir.

Kitle faaliyetinde, bizler Amerika kı-tasını yeniden keşfetmeyeceğiz. Ustalara, çeşitli komünist partilerin deneyimle-ri-ne, yanı başımızdaki Kürt özgürlük hare-ketine ve bizim 42 yıllık deneyimimize baktığımızda, önümüzü açacak birçok belirlemenin yapıldığını görürüz. Sorun, bunları mücadelemizde içinden geçtiği-miz zaman ve koşullara rehberlik edebil-medeki kullanabilmektir. Hemen hemen 12 yıl önce Partizan’da çıkan şu belirle-melere bakalım: “Kitle faaliyeti konu-sunda korkunç bir kolaycılık, tüketicilik ve geçinmecilik kitle çizgisi hakimdir. Kitle deyince, yalnızca çevremizde bildiğimiz üç-beş taraftarı, beş-on ilerici-demokrat insan olmadığını ne zaman öğrenece-ğiz? Camiye, cemevine giden, futbol maçlarına, diskoya, birahanelere giden, çember sakallı, başı örtülü, namaz kılan, oruç tutan, ana avrat küfür eden, uzun saçlı-kulağı küpeli, mini etekli moda-ya yakından izleyenleri daha ne zamana kadar kitleden kabul etmeyerek kendi-mizi kandıracağız? Daha ne zamana ka-dar sakat, çarpık, dar, sığ kitle anlayış-ını savunmaya devam edeceğiz?... Daha ne zamana kadar kolaycı, tüketici, ge-çinmecilik kitle çizgisi izleyeceğiz? İmam-ları, hocaları, dedeleri, pirleri ne zaman, hangi politik bakış açısıyla, hangi kitle çizgisiyle, hangi yaklaşımla, nasıl örgüt-leyeceğiz.” (Partizan, Nisan-Mayıs 2003)

Bu sözlerin 12 yıl sonrasında faaliyetimizde bahsi geçen ekseninde daha fazla yol almış olmamız ve faaliyetin yeni aşama-larının getirdiği sıkıntılarla boğuşur ol-mamız gerekirdi. Ama biliyoruz ki, kitle çalışmamız halen dar, halen sakat, çarpık ve sığ durumdadır. 2003 yılında yazılmış bu satırların gereğini yapmamışsak, buna uygun politik perspektif oluşturmamışsak; kendimizi daha ciddi sorgulamak zorun-dayız demektir. Hem kendimizi hem de tüm yoldaşlarımızı sorgulamak, bizi tutu-culaştırın, devrimci faaliyeti örmemizi

engelleyen nedenleri bulmak zorundayız.

Baldırı çıplakların, yoksulların, işsizlerin arasına gitmek

TDH’nin tabanına, eylemlere en fazla ka-tılan kesimlerin profiline baktığımızda yoksul halkımızdan, en çok ezilenlerden, emekçilerden ne kadar koştüğümüzü gö-rürüz. Tabanımızın gittikçe daraldığını ve daha çok küçük burjuva olarak ifadelen-direbilecek olan; taksitle alışveriş yapma olanağı olan, belli bir yaşam düzeyini as-gari de olsa tutturan, sistemle bağları devrimle bağlarından daha güçlü olan kesimler olduğunu görürüz. Elbette ki bizler sistemle en ufak çelişkisi olanların arasında bile çalışacağız. Dolayısıyla bu kesimlerin içinde çalışmak gereklidir. Ki uzun yıllardır devrimci örgütler kadrola-rını buralardan çıkarmışlardır. Fakat darlaşmamızın nedenlerinden birinin bu olduğunu da görmeliyiz. Baldırı çıplakla-rın, yoksulların, sistemle bağı en fazla kopmuş olanların arasına gitmeliyiz.

Devrime en fazla ihtiyacı olan, so-nuna kadar bu yolda yürüyecek olanlar; bu sistemin ezilenleri, dış-lanmışları, yoksullarıdır.

Hiçbir çalışma alanımız için tek bir yazıda özetlenebilecek yol ve yöntemleri sunabilmemiz mümkün değildir. Bu ya-nıyla faaliyetçilerimizin çalıştıkları bölge-

Ülker işçilerinin 70. gün eyleminden bir kare

leri iyi tanımaları büyük önem taşı-maktadır. Şehrin en yoksullarının yaşadığı mahalleler tespit edilmeli, mahalledeki-lerle ilişki geliştirmek için yol ve yöntem-ler yaratılmalıdır. “Gerçekleşmiş im-kanlar, zorlanmış imkansızlıkların sonucudur” (Liebknecht) sözü, aşılma-sı zor engeller karşımıza çıktığı zaman rehberimiz olmalıdır. Yani, “bu mahalle-lerden tanıdığımız yok” sözü bizim baha-nemiz değildir aksine devrimciler olarak dar kitle anlayışımızın somut delilidir. “Oradaki kitleler çok tutucu, bizi an-la-mazlar” demek, devrimciliği rahat, kolay-cı, çarpık algılıyor olduğumuz anlamına gelir. Oysa ki devrimcilerin görevi zaten zoru başarmak, karmaşaları derinleştir-mek ve hedefimiz doğrultusunda yönlendir-mektir. Bizi “anlayanları” oturup masa başlarında politika tartışmaları arıyorsak; buradan devrimcilik de devrim de çık-maz.

Oruç tutanlara, başörtülülere, çember sakallılara gitmek

Partizan’dan yaptığımız ahıntıda sayılan gidilmesi gereken kesimler arasında en uzak durduklarımız; Sünni inancının ge-rektirdiği şekilde yaşayan kesimlerdir. Bu

konulardaki uzaklığımızı kırmak zorunda olduğumuzu sürekli vurgulamamıza rağ-men, etkin politikalar üretmemiş ve ör-gütselliğe dökmemiş olduğumuzdan sis-temin dini afyon olarak kullanması karşı-sında elimiz kolumuz bağlı duruma gel-mekteyiz. Gereken politik perspektifleri niçin ortaya koyamadığımız, koyduğu-muz oranda da niye yaşama geçiremedi-ğimiz çözümlenmesi gereken konulardır. Elbette belli oranda pratik adımlar atıl-mış olsaydı, belki karşılaşılan sorunlar bizi perspektif geliştirmeye daha çok ite-cekti. Ama somut adımların atılmaması, bu konuların hep yüzeysel şekilde vurgulanmasına yol açmıştır.

Ortadoğu gibi sosyo kültürel yapısına dinin damgasını vurmuş olduğu, çatış-malarının hemen hepsinin dini eksende yapıldığı bir coğrafyada olmamıza rağ-men, dinle ilgili bilgilerimiz ne kadardır? Dinsel hareketleri ne kadar araştırmışız-dır? Kaçımızın kafasında somut bir yol haritası uyanıyor? Bu bilgilerimizi derin-leştirme uğraşımız var mı?

Marksizm’in, devrimci bir rehber ol-duğunu hepimiz savunuyoruz. Ama bu rehberi kullanabilmek için coğrafyamızı, halkımızı tanımak zorunda olduğumuzu ve Marksizm’i özgüllememiz gerektiğini görmüyoruz. Görsek bile yeterince kafa yormuyoruz.

Emperyalist sö-mürgecilikle birlikte iş-gal edilen ülkelerde çağdaşlık, gelişme adı altında Avrupa’nın ya-sadığı sosyo kültürel, ekonomik değişimler halka dayatılmıştır. Türkiye’de dahil başta Ortadoğu halkları ol-mak üzere dünyanın birçok yerinde bu da-yatmalara karşı halk-lar, **geleneksellikle-**

rine daha çok sarılmış ve dini inançlarını emperyalistlere karşı direniş aracı haline getirmişlerdir. Türkiye’de M. Kemal ve partisi CHP ön-derliğinde baskı ve zorla yürütülen “çağ-daşlık” hedefli uygulamalar halkımızda ciddi tepkilere yol açmıştır. 90 yıldır dev-letin tüm modernizasyon çabalarına kar-şı geleneksel yaşam tarzları korunarak direnilmiştir.

Fakat devrimci güçler bu direnişle

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mevlüt Çınar: 9 Ocak 1980 tari-hinde İstanbul’da polisle girdiği çatışma-da ölümsüzleşti.

Haydar Doğan: 1958 Mazgirt do-ğumlu Haydar Doğan Proletarya Partisi düşünceleriyle küçük yaşta tanışır. Ancak çalışmak için gittiği İstanbul’da **MLSPB** saflarında örgütlenir. Bu sıralarda yapı-lan bir operasyonla tutuklanır. Hapishane-de kaldığı yedi yıl boyunca araştırma inceleme fırsatını iyi değerlendirir. Hapishaneden çıktıktan sonra Proletarya Partisi’nin pratiğinden etkilenir ve tekrar saflara geri döner. Birçok görev alan Do-

doğru bağ kuramamıştır. TKP’nin Mus-tafa Suphi’den sonraki ideolojik çizgisi modernizmi ilerencilik olarak, halkın dini inanışlarını gerici olarak ele almak şeklinde olmuştur. Kaypakaya yoldaşın devrimci çıkışına kadar devrimcilerin gö-zünde dinci kitleler; gerici, yobaz, kara güçler olarak tanımlanmış ve onlara kar-şı Kemalizm’in ilericiliği, modernliği ya-nında saf tutulmuştur. Bu gerçeklik komünist devrimcilerle dinci kitleler ara-sındaki yarılmanın nedenidir. Bu yarıl-manın, iç Anadolu, Karadeniz, Akdeniz ve Ege’nin iç kesimlerinde dini ve milli-yetçi sistem partilerinin rahatça örgüt-lenmelerine yol açtığı ortadadır.

Konya, Nevşehir, Afyon gibi sıralaya-bileceğimiz birçok ilde çalışma yürütmeyi düşünemeyecek durumdayız. Oysa ki sı-nıf çelişkilerinin en yoğun olduğu illerin, yoksulluğun diz boyu olduğu yerlerin bu-ralar olduğunu biliyoruz. Halkımızın, sosyo kültürel yapısına olan yabancılığı-mız kırılmadan bu bölgelere girişimizin de imkansız olacağını vurgulamamız ge-rekmektedir. Kemalizm’e darbe vuran ve kırsal kesimleri kendine mücadele alanı olarak belirleyen, yoksul köylülüğü temel güç olarak alan bir yapı olarak buralara, kendi ördüğümüz duvarlar, koyduğumuz engeller nedeniyle giremememiz kabul edilemezdir.

Her alanın önünü açacak formüller ileri süremeyiz. Yeni alanlara açılmanın, hiç gitmediğimiz kitlelere gitmenin bir zorunluluk olarak önümüzde durduğunu görmeliyiz. Yeni bir mücadele dönemine girerken, her alandaki yoldaşlarımızın önlerine somut olarak bu yönelimi yaşa-ma geçirecek hedefler koymaları gereklidir. Bu hedefleri gerçekleştirmede her za-manki gibi en önemli ve etkin güçlerimiz gençler olacaktır. Yerellerdeki lise çalış-ması, şehirlerin çok farklı kesimlerinden gençlerin gelmesi dolayısıyla büyük önem taşımaktadır. Buradan kurulacak ilişkilerle, şimdiye kadar adımımızı dahi atamadığımız yerlere gidebiliriz. Benzer bir mantığı üniversite öğrencileri arasın-daki çalışmada da yürütebiliriz.

Yazımızın en başına dönersek; “kitle-lere daha sıkı temas!”, sömürülenlerin en örgütsüz, en bilinçsiz, en fazla ezilen ve örgütsel olarak kapsanması en zor olan-ların arasına gitme dışında bir anlam ta-şımamaktadır. 2015 için amacımız, kitle-lerle bu sıkı teması sağlamamızın önün-deki engelleri kaldırmak ve kitlelerle bu-luşmak olmalıdır.

ğan, özellikle de devrimcilerin katili olan **Muhsin Bodur**’un cezalandırılması al-dığı önemli görevlerden biri olmuştur. **Ulaş Bardakçı**’nın katili **Habip Gür**’ün cezalandırılması sırasında 10 Ocak 1991 tarihinde çatışmada ölümsüz-leşir.

Adem Asal: 1967 Ardahan Hanak Yalçılı Köyü doğumlu demokrat bir aile-nin çocuğu olan Asal, Proletarya Partisi ile 1989-1990’lı yıllarda Sivas Cumhuri-yet Üniversitesinde öğrenciyken tanıştı. Birçok kez tutuklanan Asal, son olarak Kayseri Hapishanesi’nden 10 yoldaşı ile birlikte firar eder.

2014'ten 2015'e;

Kalıpsal düşüncelerden çıkıp hayal gücümüzü özgür bırakarak sanatı etkin kullanabiliriz. Geride bıraktığımız bir yıl boyunca egemenlerin sanat cephesinden saldırıları; devrimci sanatla karşılık bulmasının önemini bir kez daha açığa çıkarırken, sanata yönelmemenin bir araçtan vazgeçmek olduğu ortadadır.

İlkel komünal toplumun ardından sınıfların ortaya çıkışı ile sınıf savaşımı hep olmuştur, olacaktır. Egemenler bu savaş çerçevesinde yaşamın her alanında halka saldırırken çeşitli silahlar edinmekte, bu silahları kendi sürekliliklerini korumak adına kullanmaktadır. Geçmişten beri bu silahlardan en önemlilerinden bir tanesi de sanat olmuştur. Bir bilgi biçimi ve aktarıcı gücü nedeniyle egemenler için ayrı bir öneme sahip olan sanat, halkı bencil-bireysel hale getirmek ve örgütsüzleştirmek için egemenlerin elinde kullanılırken ayrıca yaşamın öznesi olmaktan çıkarılan halk; sanatın öznesi olmaktan da çıkarılmış ve izleyici konumuna oturtulmuştur. Üstelik sanatın politika ile bir alakasının olamayacağı sıkça dile getiren egemenler bu yolla sanatın yaşamın bir parçası olduğu gerçeğini çarpıtarak bu yönde sanatı halktan uzaklaştırma politikalarını somutluyorlar. Oysaki halkın acı, öfke, sevinç vb. duygularını yansıtırma aracı olarak sanat, yaşamın ayrılmaz bir parçasıdır.

Tüm bunlarla birlikte geride bıraktığımız 2014, egemenlerin saldırılarının hız kaybetmeden sürdüğü; halkın sanat aracılığıyla baskı, zulüm ve katliamlara verdiği tepkileri susturmaya çalıştığı bir yıl oldu. Kendisine muhalif her sesi susturma odaklı çalışan devlet, kliklerinden AKP aracılığıyla tiyatro oyunlarından repliklerin çıkartılmasından Altın Portakal'da uygulanan sansüre, yazarlara açılan davalara 2014 yılında da pek çok adım attı.

Sansür körlüğe neden olur!

Sınıfsal mücadelede, ortaya çıktıktan kısa bir süre sonra kitleler üzerindeki etkisinden dolayı egemenler tarafından keşfedilen ve egemenlerin kendi tekellerine almak için uzun uğraşlar sarf ettikleri yedinci sanat dalı olarak **sinema**; 2014 yılında sansür, yönetmenlere açılan davalarla saldırıların odağı olmaya devam etti.

Bunun ilk örneği de 2014'ün başlarında yaşandı. Ocak ayının ilk günlerinde, egemenlerin her yönlü saldırılarına karşı bir başkaldırı olan Gezi İsyanı'na dair çekilen "**Başlangıç**" adlı belgesel hakkında "Kamu görevlilerine hakaret" ve "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik etme" iddialarıyla savcılık soruşturması başlatılarak belgeselin yönetmeni Serkan Koç'tan "şüpheli" sıfatıyla ifade alındı. Gezi'de başkaldırını silahları, TOMA'ları, tutuklamalarıyla bastırmaya çalışanlar,

Cüret, hayalgücü ve mücadele ruhuyla "Sanatsal direnişi" yükseltelim!

bu yönde aylar sonrasında da duydukları korkuyu bir kez daha açığa çıkardı.

Egemenlerin Gezi'den korkularının bir başka dışavurumu ise "**Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek**" adlı belgesel filmle oldu. Uluslararası 51. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde jüri tarafından yarışma filmi olarak belirlenen film, festival yönetimi tarafından Cumhurbaşkanı'na hakaret maddesini de içeren Türk Ceza Kanunu'nun 125. ve 299'uncu maddelerine aykırı ifadeleri içerdiği gerekçesiyle yarışma filmi listesinden çıkarıldı.

Belirttiğimiz üzere bu iki saldırının da Gezi içerikli iki filme olması tesadüf değildir. Devletin her yönden saldırılarına karşı ayaklanan bir halkın meydanları zaptetmesini konu edinen bu filmler, egemenlerin engellemeleri ile karşılaşmıştır; çünkü sınıf bilincini açığa çıkararak nitelik taşımaktadırlar. Yozlaştırma, bilinçsizleştirme, bireyselleştirme vb. anlayışları sundukları filmlere karşı bu iki belgesel ters düşerken; bu süreç elbette sadece Gezi İsyanı sonrasında açığa çıkmadı. "Halkın sanatçısı, halkın savaşçısı" olması gerekliliğinden hareketle birçok filmle sanatını egemenlere karşı bir silaha dönüştüren Yılmaz Güney'in filmleri de sansüre uğrarken egemenlerin duyduğu korku bugünküyle aynıydı.

(Kaç)Ak Saraylar yıkılacak, tiyatro yapılacak!

11 Nisan'da oyun yazarının Gezi İsyanı'nda yer almasından dolayı Ceyhan'da "**Çarşı Pazar Geziyorum**" tiyatro oyunu için tahsis edilen salonun son anda iptal edilmesinden; 19 Temmuz'da Ankara İrfan Şahinbaş sahnesine silahlı saldırıya, İstanbul Şehir Tiyatroları'nın "**Cibali Karakolu**"nda yer alan bir seks işçisi rolüne yasak getirilmesine bütün baskıların sebebi Tolstoy'un şu tiyatro tanımlaması ile ilişkilidir: "*Tiyatro ne kansasız, ne cansız, ne yüreksiz ne de sadece kendi için yapılan bir sanat değildir. Tiyatro; geleceğin haberciliğini yapabileceğimiz, düşüncelerimizi açıklayıp içimizi dökebileceğimiz, insanları yargılayıp sarsabileceğimiz bir tartış-*

ma alanıdır".

Tolstoy'un da belirttiği üzere tiyatro tartışma alanı niteliğinden dolayı emperyalizmin yoğun kültürel bombardımanı altında kalmaya devam ederken 2014 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı Şehir Tiyatroları Genel Sanat Yönetmenliğine getirilen Erhan Yazıcıoğlu'nun "*Sivri çocuklarımızın uçlarını törpüleyeceğim. Otokontrolü öğreteceğim. Bazıları politik konularda çığrından çıkınca otokontrolünü kaybediyor*" tam da bu saldırı politikalarının ürünüdür. Sınıf bilincini bulandıran, toplumsal cinsiyet rollerini pekiştiren, sanatı sadece eğlence odaklı sunarak halka düşünebilme yetisini kaybettirme amacını taşıyan oyunları ön plana çıkaranların, "halkla beraber, halk için sanat"ı savunanları "sivri çocuk" olarak görmesi ve uçlarını törpüleyeceklerinden bahsetmeleri saldırıların apaçık ifadesidir.

Halkın tiyatrodan uzaklaştırılmasının bir yolunu da TÜSAK tasarısı ile sunan AKP, Devlet Tiyatroları, Devlet Opera ve Balesi'ne ve Güzel Sanatlar Genel Müdürlüklerine bağlı senfoni orkestraları, koro ve toplulukları dağıtmak istiyor; tiyatro sahneleri bir bir kapatılıyor. Bu tasarı ile sanatın da özel şirketlerin rant kapısı olması, nitelikli sanatın imkansız hale getirilmesi ve bilet fiyatlarının artışı öne çıkıyor. Zaten bir sektör haline dönüştürülmeye çalışılan tiyatro dalının sadece burjuvazinin ulaşabileceği bir "eğlence sektörü" haline dönüştürülmesinin yolu böylece kısa yoldan açılırken halk sanattan kopararak en

büyük sorgulama mekanizmasını kaybetmiş oluyor.

Sadece burjuvazinin ulaşabileceği sanata karşı olanlar ise, bir alternatifi sokak sanatçılığına ağırlık vererek; toplumun her kesiminin her an ulaşabileceği şekilde sokakları tercih etti. Sanatın piyasalaşması, egemenlerin kontrolünde olmasına bir alternatif olan sokak sanatını sunanlara yönelik saldırılardan sonuncusu 14 Aralık günü İzmir'de gerçekleşirken, Yavuz Bingöl gibi AKP nezdinde egemenlerin yalakası sanatçı bozuntuları da sahnelerden inmiyor. Oysaki biliyoruz ki "*Gerçek sanatçı, pazarlıkların, kuşuların, küçük hesapların insanı değildir, ve olamaz da...*" (Enver Gökçe)

İhtiyacımız: Cüret, hayalgücü ve mücadele ruhu!

Bütün bu saldırılara karşı devrimci sanat anlayışını benimseyerek pratikler ortaya koymanın önemi ortadadır. Rojava'da süregelen savaşa karşı 2014'te Serêkaniyê kentinin ilk sanat ve kültür akademisinin ve Cizir Kantonu sınırları içerisinde ilk karikatür sergisinin açılması anlamlıdır. Bu anlam elbette ki egemenlerin bir silah olarak doğrulttuğu sanatı, tersi yöne çevirmek yani egemenlere yöneltmekle alakalıdır.

Bu yöneltiliş, ancak eskiyi yıkıp yeni inşa etme mücadelesinde kitlelerle beraber sınıf bilincini açığa çıkarmak ve eyleme geçmek için insanlık tarihi boyunca biriken bütün sanat birikiminden yararlanılması ile olacaktır (ki buna egemenlerin sanatının bile kullanılması eklenebilir). Kalıpsal düşüncelerden çıkıp hayal gücümüzü özgür bırakarak sanatı etkin kullanabiliriz. Geride bıraktığımız bir yıl boyunca egemenlerin sanat cephesinden saldırıları; devrimci sanatla karşılık bulmasının önemini bir kez daha açığa çıkarırken, sanata yönelmemenin bir araçtan vazgeçmek olduğu ortadadır. Egemenleri alaşağı etmek için kullanılacak çeşitli araçlardan birinden vazgeçmek ise kabul edilemezdir. Sanata yönelmemek mücadeleyi eksik bırakmak demektir. Geride bırakılan bir yıl boyunca gerçekleşen saldırılar, bu sene de gerçekleşecektir bu açık. O halde **cüret, hayalgücü ve mücadele ruhunu** kuşanarak devrimci sanatı yükseltmek için 2015'i hedefe koymanın gerekliliği de ortadadır.

Özgürlüğün kurulduğu yerde, Kobanê'de şehit düştü!

Destansı direnişlerin yazıldığı Kobanê'de YPG saflarında savaşan **MLKP** savaşçısı **Oğuz Saruhan (Algan Zafir)**, doğu cephesinde IŞİD çetesi-nin 10 ayrı noktaya düzenlediği intihar saldırısı sırasında bir grup savaşçıyla birlikte 30 Aralık'ta şehit düştü. IŞİD çetelerinin saldırıları karşısında büyük bir direniş sergileyen YPG/YPJ ve direnişi büyütme için soluğu Kobanê'de alan devrimci güçler, Kobanê'yi parça parça özgürleştirmeye devam ediyor.

6 Aralık'ta Kobanê'de savaşa katılan, askeri eğitimi sırasında ANHA'ya verdiği röportajda Kobanê'yi "özgürlüğün kurulduğu yer" olarak tanımlayan Oğuz Saruhan, özgürlüğü inşa ederken şehit düştü.

Serkan Tosun, Paramaz Kızılbaş, Sibel Bulut'tan devraldığı direniş bayrağını dalgalandıran Algan Zafir'in şehit düşmesinin ardından bir açıklamaya yayımlayan MLKP Rojava, "Şehitlerimizden izinden zafere yürüyoruz" sözleriyle kararlılığını vurguladı. Açıklamada, "Kobanê direnişi zafere yaklaşıyor. Can bedeli bir mücadele ile kazanılacak olan bu zafer için yeni şehitler veriyor, faşist DAİŞ çetelerine karşı, canımızla, kanımızla direniyoruz" ifadelerine yer verildi.

Algan Zafir, Mardin'de sonsuzluğa uğurlandı

3 Ocak günü, Viranşehir Devlet Hastanesi'nden alınan Algan Zafir'in cenazesi, binlerce kişi tarafından karşılanarak, konvoy eşliğinde

Mardin'in Derik ilçesine bağlı Şex Ehmed (Kurudere) köyüne götürüldü. Sloganlarla karşılanan cenaze MLKP ve YPG bayraklarının sarılı olduğu tabuta konularak ailesinin evine götürülürken, kortejin en önünde kızıl bayrakları ile MLKP milisleri yer aldı.

Daha sonra omuzlarda taşınarak köy girişindeki mezarlığa getirilen Saruhan burada "**Şehit namirin**" ve "**Bijî berxwedane Kobanê**" sloganları ile toprağa verildi. Defin işleminin ardından aynı gün şehit düşen Oğuz Saruhan ve Serhat Çelik şahsında Kobanê şehitleri için saygı duruşu yapıldı.

Cenaze töreninde ESP Genel Başkanı **Sultan Ulusoy** bir konuşma yaparak, Kobanê'de şehit düşen YPG ve YPJ'lileri andı. Partilerinin Kürdistan ve Türkiye birleşik devrimine inandığını söyleyen Ulusoy "*Dayandığımız gelenek, bu anlayışa bağlı olarak kendisini Kürdistan ve Türkiye devrimine adadı ve böyle şekillendi. Bundandır ki, ESP saflarında örgütlenen genç işçi yoldaşımız Oğuz, Rojava devrimine katılın çağrısına büyük bir sevinçle karşılık verdi. Rojava devrimi, Kobanê direnişi bizimdir. Oğuz'un bu çağrıya kulak vermesi doğaldır. Rojava'da Kobanê'de omuz omuza savaşıyoruz. Kanlarımız Kürdistan topraklarında birbirine karışıyor*" dedi.

Kobanê'de şehit düşen Sibel Bulut'un ailesi de Dersim'den cenazeye şu sözlerin yer aldığı bir mesaj gönderdi: "**Sarya'nın ailesi olarak, uğruna canlarını feda**

ettikleri bu topraklar özgürleşene kadar mücadeleniz mücadelemizdir."

Cenazeye Paramaz Kızılbaş'ın babası Hikmet Acun, ESP, HDP, DBP temsilcileri katılarak söz aldı. Oğuz Saruhan'ın cenazesine sahip çıkan Kürt halkı, evlatlarını bağrına bastı, onu slogan ve marşlarla sonsuzluğa uğurladı.

Mersin

HDP Mersin İl Örgütü Kobanê'de DAİŞ çeteleri ile girdiği çatışmada yaşamını yitiren Saruhan'ı Özgür Çocuk Parkı'nda yaptığı basın açıklaması ile andı. Açıklamaya, **Partizan**, HDP yöneticileri, **HDK** bileşenleri, işten çıkarılan Büyükşehir Belediyesi işçileri de destek verdi.

Ankara

Saruhan, Ankara'da Sakarya Meydanı'nda yapılan bir etkinlikle anıldı. ESP Ankara İl Örgütü tarafından örgütlenen anmaya YDG, HDP, Partizan, DHF gibi birçok devrimci, demokratik örgüt ve kurumlar destek verdi. Konuşmaların ve açıklamaların yapıldığı etkinlikte Partizan da "**Meşale bugün bizlere ve Rojava'da savaşan gerillara teslim edildi!**" mesajını göndererek Kobanê şehidini sahiplendiklerini bildirdi. Saruhan'ın babası **Enver Saruhan**'ın gönderdiği mesajda ise, "*Sizleri Oğuz'u yüreğime basar gibi kucaklıyorum Bugün Oğuz'umu kaybettim binlerce Oğuzların bu özgürlük yolunda yürüyeceğine inancım sonsuzdur*" ifadeleri yer alıyordu.

İstanbul-Sarıgazi

Oğuz Saruhan için 30 Aralık'ta MLKP militanları İstanbul Sarıgazi'de bir korsan eylem gerçekleştirdi.

Demokrasi Caddesi'nde bir araya gelen militanlar, molotoflarla yolu trafiğe kapatarak ses bombaları ile eyleme başladı.

Cadde üzerine "**Algan Zafir yaşıyor, MLKP savaşıyor**" yazılı bombalı pankart asan militanlar, Saruhan ve tüm devrim şehitlerine zafer sözü verdiklerinin vurgusunu yaptıktan sonra eylemi sonlandırdılar. **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik** de MLKP savaşçısı Oğuz Saruhan için bir pankart açtı.

Kobanê'de yeni yılda umutlar büyüyor!

H. Merkezi: IŞİD tarafından saldırı ve katliamın hedefinde olan Kobanê ve Şengal'de direniş, sokak sokak, cadde cadde büyüyor. Kobanê'de, IŞİD kuşatması adım adım kırılırken; Şengal kent merkezi ise çetelerin elinden geri alındı. 2014'e büyük bir direniş sığdıran Kobanê ve Şengal direniş güçleri, yeni yılda umudu büyütme iddiasında.

Kobanê'de devam eden çatışmalarla ilgili bir açıklama yapan YPG Basın Merkezi, IŞİD çetelerinin Kobanê'yi işgal etmek amacıyla başlattıkları saldırıların 104. gününde de devam ettiğini belirtti. 28 Aralık gecesi çetelerin işgal ettiği birçok noktaya yönelik eş zamanlı bir operasyon düzenlendiğini belirten YPG "*Kobanê'nin kuzeyinde bulunan Elwahdê Okulu hisasından kentin en güney ucuna kadar olan cadde boyunca uzanan alanda gerçekleşen operasyonda çete gruplarına ağır darbeler vurulmuştur*" dedi. YPG; Elwahdê okulundan 48. Caddeye kadar olan alanı kapsayan Şehit Moro mahallesinde de çetelere önemli darbeler vurulduğunu ifade etti. Açıklamada, kentin kuzeyinde bulunan Kaniya Kurda bölgesinde de çete gruplarına yönelik bir saldırı düzenlendiği de belirtildi.

YPG Resmi Sözcüsü Rêdûr Xelil, Rîmêlan kasabasındaki İşçi Sendikası Salonu'nda 27 Aralık günü düzenlediği basın toplantısıyla 2014 yılı bilançosunu basına ve kamuoyuna açıkladı.

2014 yılındaki askeri durumu ve gelişmeleri değerlendiren Xelil, YPG güçlerinin başarıyla atlattığı 3 tarihi dönemecin olduğunu belirtti.

"*Birinci aşama; tarihi bir direnişle Şengal'de on binlerce Êzîdî'nin DAİŞ çetelerinin katliamından kurtarılması, Şengal-Rojava arasında güvenli insani koridor açılması ve 150 binden fazla Şengallinin bu koridordan Rojava'ya geçirilmesidir. İkinci aşama; Kobanê'de tüm askeri olanaksızlıklara rağmen çetelerin en ağır silahlarıyla düzenledikleri saldırılara karşı gelişen ve tüm dünyayı şaşkına çeviren tarihi onur direnişi oldu. Üçüncü aşama ise; Til Hemîs ve Serêkaniyê'den Mebrûka kasabası ile Aliya köylerini de kapsayan geniş bir cepheye geliştirdiğimiz 'savunma ve temizlik operasyonları' olmuştur*" diyen Xelil, direnişin sadece Kürt halkını değil; Rojava Kürdistanı'nda yaşayan Arap, Süryani, Asuri, Ermeni, Çeçen ve Kürtlerin tümünü korumayı amaçladığını söyledi. Xelil, daha sonra Rojava genelinde 2014 yılında DAİŞ çetelerine karşı verilen mücadeleye ilişkin bilançoğu açıkladı.

YPG verilerine göre; YPG güçleri 2014 yılında IŞİD çetelerine yönelik 337 askeri operasyon ve eylem düzenledi. 414 sıcak temas ve çatışma yaşandı. Operasyon, eylem ve çatışmalar sonucunda 4 bin 964 çete üyesi öldürülürken 228 çetenin cenazesi YPG savaşçılarına eline geçti. 11 çete de, YPG tarafından çatışmalarda sağ yakalandı. 537 YPG/YPJ savaşçısının yaşamını yitirdi. Bununla birlikte çatışmalarda çok sayıda askeri malzemenin ele geçirildiği belirtildi.

510. kez Galatasaray'da, ilk günkü gibi!

İstanbul: Kayıplarının faillerini arayışlarının 510. haftasında Galatasaray'da biraraya gelen Cumartesi Anneleri'ne bu hafta Paris'te öldürülen **Leyla Şaylamez**'in ailesi de katılarak destek verdi.

510. kez yapılan eylemde ilk sözü Hasan Ocak'ın abisi **Ali Ocak** aldı. Ocak, 20 senedir bu meydanda adalet aradıklarını, AKP'nin hiçbir adalet arayışına yanıt olmadığını ve hala katilleri koruduğunu vurguladı. Daha sonra sözü, Abdullah Canan'ın oğlu **Tayyip Canan** alırken, Canan da 2015'in acıların son bulacağı bir yıl olması temennisinde bulundu. HDP Ağrı Milletvekili İbrahim Aksoy ise, devletin, onlarca yıldır kaybettirme geleneğini devam ettirdiğini, zamanaşımına uğratmak istediğini ancak verilen mücadelenin buna engel olacağını söyledi.

Bu haftanın metnini ise Erdal Eren'in ablası **İkbal Eren** okudu.

Uluslararası mahkemelerin kararlarına ve belgelerine göre, insanlık suçlarının zamanaşımına uğrayamayacağını söyleyen Eren, tüm katliamlarla hesaplaşılmasının önünün açılması gerektiğini vurguladı.

Tutsak bebek Poyraz Ali serbest bırakılsın

İstanbul: Eylemlerinin 146. haftasında da Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu üyeleri hasta tutsakların fotoğraflarını taşıyarak "**Hapishanelerde ölüm istemiyoruz. Hasta tutuklular serbest bırakılsın**" yazılı pankart açtılar. Eylemde İHD adına açıklamayı **Hatice Onaran** okudu.

Onaran açıklamada tutsak bir annenin hapishanede yaşadıklarını anlattı. "*Bugün bir annenin dili ve kaleminden hapishaneyi, hapishane yaşamını, F tipini, tecridi, hasta yavrusunun eğitim ve tedavisi için nelere göğüs gerdiğini ve tüm bunları yaşarken yaşadıklarının sistemden ayrı düşünülmemeyeceğini bir kez daha göreceğiz*" diyen Onaran, hapishanede ailesi ile birlikte tutsak olan Poyraz bebeğin ailesi ile birlikte serbest bırakılması gerektiğini belirtti.

Yeni bir yılda; yine asgari bir yaşam,

yine zam, yine yoksulluk!

2014 yılını rekor kıran işçi katliamları, hafızalardan hiç çıkmayacak devlet baskısı ve terörüyle geride bırakırken; 2015 yılını ise belirlenen asgari ücret ve getirilen zamlarla, yeni yoksulluklara ve işçi katliamlarına gebe karşıladık. Geçtiğimiz günlerde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, 2015 yılında asgari ücrette yılın ilk ve ikinci 6 ayı için yüzde 6 "zam" yapıldığını belirterek; işçi ve emekçilere açlık, sefalet getiren asgari ücretin yılın ilk 6 ayında net 949 lira, ikinci 6 ayında ise bin lira olacağını açıkladı. Üstelik bu açıklama-yı yaparken aymazlığı elden bırakmayan Çelik, yüzde 6'lık artışın iyi bir rakam olduğunu belirterek işçi sınıfını teselli etmeye kalkıştı.

Çelik'in teselli ettiği tabloya bir de biz bakalım; 4 kişilik bir hane için açlık sınırı 1.283, yoksulluk sınırı 4 bin 57 lira. Asgari ücret için belirlenmesi gereken gerçek tutar aslında yoksulluk sınırının üzerindedir. Yoksulluğa mahkûm eden ücrete, asgari ücret denilebilir mi? Çünkü asgari ücretlinin, iki kişi çalışmasına rağmen çocuklarının yoksulluğa mahkûm olmaması için kimi sosyal desteklerle en az 1800 liraya ihtiyacı vardır!

Bu durumda yenilenen asgari ücretlere göre, sadece memurların maaşı açlık sınırını -o da çok az bir farkla- geçmektedir. Asgari yaşam, egemenlerin ellerinde şekillenmiş ve emekçinin kapisını çalmıştır! Yani işçi sınıfının hayatını idame ettireceği ücretin belirlenmesi için yine her sene olduğu gibi bu sene de; kapalı kapılar arkasında, hükümetin ileri gelenleri görüşmüş ve üç beş rakamı değiştirerek halka yine YOK-sulluğu dayatmıştır! Açıkçası devlet-patron-Türk-İş üçlünün/şeytan üçgeninin bulunduğu Asgari Ücret Belirleme Komisyonu, sınıfın çıkarlarını değil kendi ceplerini düşündüğünü bir kez daha pratikleriyle ortaya koydu. Ortaya çıkan tablodan da anlaşılacağı gibi; asgari ücret, işçilerin emeğinin karşılığını aldığı bir önlem ya da daha düşük ücretlerle çalıştırılmalarının engellenmesi için bir güvence değil; patronların daha fazla kâr edebilmesi için devlet tarafından her yıl sadaka zamlarıyla yeniden üretilen, sistematik bir sömürü politikasıdır. Yolsuzluk ve hırsızlıklarla işçi ve emek-

çilerin alınterini çalan hükümet; kendini yeniden ve yeniden palazlandırırken, işçi sınıfını ise "kader fitrat" adı altında açlığa ve ölüme mahkûm etmektedir. Doğallığında kıdem tazminatlarının fona devredilmesi ile ilgili yapılmaya çalışılan yasal düzenlemede; asgari ücretin belirlenmesinde, ulusal istihdam stratejisinin uygulamaya konulmaya çalışılmasında, torba yasada, sendikalar yasasında yapılan değişikliklerde devletin elzem amacı; patronların çıkarlarını korumak ve egemenlerin daha fazla kâr edebilmesi ve işçi sınıfını sömürerek palazlandığı çarkının dönebilmesidir. Buradan doğru baktığımızda devletin; işçi ve emekçiler aleyhine attığı her adım açlık, ölüm, zulüm ve işkenceden başka bir şey getirmemektedir.

Asgari ücret gibi işçi sınıfının kaderini tayin eden bir konunun, kapalı kapılar arkasında hükümetin ileri gelenleri ve sarı sendikalarla değil kamuoyuna açık ve işçilerin bulunduğu alanlarda tartışılması gerekir.

2015'in 2. adımı zam...

Halka çay kaşığıyla verdiğini kepçeyle geri toplayan devlet; asgari ücrette yaptığı değişikliklerin hemen ardından vergi, harç, ceza, sigara, alkol vs. zamlarını da peşinden getirerek yaptığı zararları büyük bir farkla kapatmış oldu. Kuşkusuz ki yapılan bu zam; işçi ve emekçilerin hakkını gasp ederek yaptıkları AK-Sarayların, aldıkları gemilerin, bindikleri son model araçların ve geçirdikleri lüks zamanların faturasını zam ve vergilerle halktan kesmekten başka bir şey değildir.

Yılın ilk günlerinde açıklanan zam ve asgari ücret, sonuçlarından da anlaşılacağı gibi bu yıl da işten atmalar, işçi cinayetleri, uzun ağır çalışma koşulları, yoksulluk vb. gibi bir dizi emek sömürüsü işçi sınıfını beklemekte. Doğallığında egemenlerin allayıp pullayarak işçi sınıfına sunduğu sömürü düzenini yıkmanın tek yolu ve yöntemi işçi sınıfının örgütlü bir gücü oluşturmasından geçmektedir. İşte bu noktada **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** (DDSB)'nin, "**Birleş örgütlen asgari yaşama diren**" şiarıyla yapmış olduğu kampanya gibi örgütlenme faaliyetlerinin önemi ortaya çıkmaktadır.

Yenilenen asgari ücretlere göre, sadece memurların maaşı açlık sınırını -o da çok az bir farkla- geçmektedir. Asgari yaşam, egemenlerin ellerinde şekillenmiş ve emekçinin kapisını çalmıştır!

SSA, ETHA'ya açtığı davayı kaybetti

İstanbul: Terörle Mücadeleden Sorumlu İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı **Sedat Selim Ay**'ın, ETHA eski Yazışları Müdürü **Goncagül Telek** hakkında açtığı "iftira ve hakaret" davasında be-
raat kararı çıktı.

İstanbul 48. Asliye Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmaya Goncagül Telek katılırken, işkenceci Sedat Selim Ay'ın kendisi ve avukatları katılmadı.

Duruşmada Goncagül Telek savunmasında; Sedat Selim Ay tarafından işkence gördüğünü; dolayısıyla yapılan haberlerin dayanaksız olmadığını, nefret unsuru olmadığını dile getirdi.

Alevi sayfalarına dava açıldı

H. Merkezi: Sosyal paylaşım sitesi Facebook'ta "Alevilerin Sesi" ve "Pir Sultan Abdal" isimli sayfalar hakkında, "kamu görevlisi ve emniyet teşkilatına hakaret" iddiasıyla kamu davası açıldı.

Savcılık tarafından hazırlanan iddianamede, sayfaların yöneticisi olan **Tevfik Aydemir** hakkında hapis cezası istendi. İddianamede "suç" olarak bahsi geçen paylaşımlar arasında yer alan karikatürün tarifi, "baş kısmı ampul arka tarafı fiş şeklinde koltuğa oturan bir kişinin resmedildiği, bu kişinin oturmak üzere olduğu koltuğun da Amerikan bayrağı desenli bir priz şeklinde çizildiği, paylaşılan karikatür ile birlikte "Ağlatıyor bebeği. Şişiyor göbeği" şeklinde yapılırken; Tayyip Erdoğan'ın fotoğrafı ile birlikte "Aynaya bak aynaya yezit" ifadeleri de suç unsuru olarak yer aldı.

“Paralel örtüyle” devletin sicili temizlenemez!

AKP, Gülen Cemaati'yle boğazlaşmaya giriştiğinden bugüne her türlü sorunun sorumluluğunu “Paralel Yapı”ya ihale ediyor. Bu klasik devletin işlediği tüm suçlardan kendini ayıklama yöntemidir. Düne kadar “derin devlet” umacısı ile devletin temize çekilmesi meselesi şimdilerde yerini “paralel yapılanma” umacısına bırakmış durumda. Ama her konuda olduğu gibi bu konuda da AKP propaganda makinesi en ucuz, en mantık dışı, en rezil, en manipülatif biçimde konuyu ele alıyor. Dolmayan barajlardan trafik kazalarına, IŞİD'in Musul'u ele geçirmesinden Soma-Ermenek maden katliamlarına kadar her şeyi “paralel yapıyla” ilişkilendiriyor.

Ama bunun dışında özellikle Kürt meselesi bağlamında gelişmeler de bu umacının pek işlevli bir maymuncuğa dönüştüğünü görüyoruz. Devlet bir yandan Kürtlerle barış politikası izlerken diğer yandan Kürt hareketini zayıf düşürmek adına yürüttüğü tüm saldırıları kendi yöneliminin dışında devlet içindeki “paralel yapının” işiymiş gibi sunmaya çalışıyor. Bu duruma, Gülen Cemaati'nin Kürt düşmanı tutumu ve düne kadar KCK operasyonlarında polis yargı tezgâhının uygulayıcısı olması da yardımcı oluyor. Bunun yanında bu argümanın kullanışlı olmasında, Kürt Ulusal Hareketi içinde sorunları devlet içindeki bu kliğin çıkardığına dair söylemlerinde güçlü bir etkisi söz konusu olduğunu ifade etmek gerekir.

Hizbullah saldırıları, karşı-devrimci güçlerin kirli hesapları

Son olarak 27 Aralık'ta Cizir'de Hizbullah'ın YPG şehitlerinin anmasını provoke ederek saldırması ve devamında yaşanan çatışmaların nedenlerini ve gerçekliğini karartmak için yine-yeniden “paralel yapı” aparatı devreye sokuldu. Hizbullah'ın Kobanê Serhildanı'ndan bugüne süreçte etkin şekilde aktör haline getirilme hesabı yapılmaktadır. Hizbullah (Hüda-Par) yeniden devletin bir sopası ve aynı zamanda Kürt meselesinin bir muhatabı haline getirilmeye çalışılıyor. Bunun için de Kürtlerin üzerine silahlandırılarak saldırımları için cesaretlendirilmekte ya da bu saldırıların koşulları oluşturulmaya çalışılmaktadır. Hizbullah saldırıları ve buna karşı Kürt hareketinin karşılık vermesi “Kürtler arası çatışma” olarak propaganda edilirken, diğer yandan Kürt hareketinin “İslamcı” tüm Kürtleri hedef aldığı, yaşam alanı bırakmadığı devlet tarafından özel bir psikolojik savaş yöntemiyle sunulmaktadır.

Ancak bu gelişmelerde belli noktalar kavranmak zorundadır. Birincisi, Hizbullah her ne kadar Kürtler içinde örgütlenmiş olsa da “İslamcı” temelde de olsa bir Kürt hareketi değildir. Kurulduğundan bugüne Kürt ulusal hakları noktasında şekillenmiş bir mücadelesi, programı devletle bu eksende bir karşılığı söz konusu olmamıştır. Dolayısıyla bu çatışmaların Kürt siyasi yapılanmalar arasında yaşanan bir çelişki ve çatışma niteliği yoktur. Çünkü bir taraf siyasi bir Kürt hareketi değildir.

İkincisi, Hizbullah ya da Hüda-Par nasıl 90'larda Kürt hareketini zayıflatmak için devletin kılıcı olmuşsa, bugün de siyasi programına belli oranda Kürt ulusal haklarının tanınmasından bahsedilerek, Kürt hareketinin karşısına dengeleyici bir “İslamcı” Kürt siyasi yapılanması olarak konulmaya çalışılmaktadır. Bu yönüyle Kürt hareketinin zayıflatılması ve üzerinde psikolojik savaş yürütülmesinin bir aygıtı olarak kullanılmaktadır.

Yaşanan çatışmalara bu açıdan bakılmamalıdır. Devlet bir yandan Kürt hareketiyle görüşmeleri sürdürürken diğer yandan masada Kürtleri zayıf düşürecek her türlü aracı kullanmakta, provoke etmekte, cesaretlendirmektedir. Ancak Hüda-Par'ı burada sadece devletin basit bir masası olarak görmemek gerekir. Var olan siyasal iklimde bir Kürt örgütü gibi konumlanma, bunu da Kürt ulusal hareketinin karşılığı üzerinde inşa etme çalışması söz konusudur.

Devletle kurulan “paralel söylemler” ve gerçeğin dili!

Kobanê serhildanında ve son Cizir olaylarında yaşanan gelişmelerin ana eksenini ve politik amacı budur. Yaşananlar Hizbullah'ın ve devletin ağızdan ya da örtülü işbirliği ve ortaklaşan çıkarlarıyla gerçekleşmektedir. Devletin, bu durumun üstünü karartmak için başvurduğu argüman ise Kürt hareketinin kendi dışında hiçbir siyasi oluşuma müsaade etmemesi ve “paralel yapılanmanın” kıskırtması şeklindedir. Başbakan Ahmet Davutoğlu “Cizre’de bir kaos yaşanmış gibi bir algı oluşturulmaya çalışılıyor. Paralel yapılanmanın hangi kanallarla bu olayları daha da abartarak, toplumda huzursuzluk çıkarma çabası içinde oldukları da gözümüzden kaçmadı” diyerek gerçeğin üstüne “paralel örtü” atmaktadır.

Bu argümana ve manipülasyona Kürt hareketi içinden de prim veren hatta bunu destekleyen açıklamalar gelmektedir. Son Cizir meselesinde DTK Eşbaşkanı Hatip Dicle “Ortada üçüncü bir güç var o da ‘paralel yapı.’ Bu yapı çözüm sürecinin en büyük karşıtı. Ben öyle düşünüyorum” diyerek AKP'nin argümanı ile paralellik kurmaktadır. Oysa olaylar ve gelişmelerin dili bambaşka şeyler söylemekte-

dir. Devlet içinde bir kliğin bu türden çatışma ve saldırıları olgunlaştırması ve sahiplenmesi mümkündür, olasıdır. Ancak yaşanan bu gelişmelerin devlet içindeki bir klikten öte bütünlüklü bir devlet politikası olduğu çok açıktır.

Direniş, barışın ve müzakerenin selametine kurban edilemez!

Kobanê Serhildanı'nda onlarca yurtseverin katledilmesine karşı tartışılan Hizbullahçıların mağduriyeti olmuştur. Sadece Amed’de Yasin Börü’nün öldürülmesinden sorumlu tutularak onlarca yurtsever tutuklanırken, Hizbullah'ın ve devletin katlettiği onlarca yurtseverin nasıl öldürüldüğüne dair devlet nezdinde en ufak bir soruşturma dahi söz konusu değildir. Kürtlerin verdiği kayıplar bile adeta yine Kürtlere mal edilmeye çalışılmaktadır.

Yaşanan çatışmalar devlet nezdinde sanki tek taraflı oluyormuş gibi ele alınmaktadır. Bunun PKK tarafına yönelik katletme, tutuklama, psikolojik savaş şeklinde saldırıları olurken, Hizbullah tarafına kollanan, mağdur olan ve mazlum olan kısmı düşmektedir. Devletin kendi kolluk güçlerinin yaptığı katliamlarda koruma refleksi neyse Hizbullah'ı koruma refleksi de aynı şekilde işlemektedir.

Devlet müzakere ve pazarlığın “ruhu-na uygun” ve faşist egemen zihniyetinin ürünü olan karşı tarafı zayıf düşürecek her yolu ve yöntemi halkın kanını akıtarak gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Uzlaşma ve barışın selametine gözetmek ise legal Kürt temsilcilerine düşmektedir! Bu sorumlulukla “paralel”, “provokasyon” “üçüncü-dördüncü güçler devrede” açıklamaları yapılmaktadır. Kuşkusuz bu müzakere ve barışa karşı titizlenme, halka ve Kürt ulusal çıkarlarına karşı sorumluluğu aşındırmaktadır. Faşist devlet bir yandan müzakere diğer yandan saldırı ve zayıflatma gibi entegre politikayı uygulamakta ve bunun içinde elindeki tüm “enstrümanları” duruma, gelişmelere göre devreye sokmaktadır. Bu kavrayış yakalanmadığı sürece devletin işlediği tüm suçlarda, bu kafa karışıklığını kullanarak kendini temize çekmesini kolaylaştıracağı unutulmamalıdır. Düşmanın politikası kavranmadan ona karşı doğru bir politika üretmek imkansızdır.

Buğday üretimi yüzde 13 azaldı

H. Merkezi: Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) açıkladığı Bitkisel Üretim İstatistiklerine göre, buğday üretimi 2014 yılında bir önceki yıla göre yüzde 13 geriledi.

Tahıl üretim miktarı 2014 yılında bir önceki yıla göre yüzde 12,7 oranında azalarak, yaklaşık 32,7 milyon ton olarak gerçekleşti. Bir önceki yıla göre buğday üretimi 13,8 oranında azalarak 19 milyon ton, arpa üretimi yüzde 20,3 oranında azalarak 6,3 milyon ton, çeltik üretimi yüzde 7,8 oranında azalarak 830 bin ton, dane mısır üretimi yüzde 0,8 oranında artarak yaklaşık 6 milyon ton oldu.

Meyve ürünlerinin üretim miktarı 2014 yılında bir önceki yıla göre yüzde 6,2 oranında azalarak 17,1 milyon ton olarak gerçekleşti. Sebze ürünleri üretim miktarı 2014 yılında bir önceki yıla göre 0,4 oranında artarak yaklaşık 28,6 milyon ton oldu.

“Taşeron çalışmak istemiyoruz”

H. Merkezi: Urfa Büyükşehir Belediyesi bünyesinde Su ve Kanalizasyon İşleri Müdürlüğü'nde çalışan 100 işçi, yeni yılda taşeron olarak çalışmak istemediklerini söyleyerek iş bıraktı.

AKP'li Urfa Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı çalışan işçiler, Sancaktar Mahallesi'nde toplanırken, iş çözüm buluncaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini kaydetti. Aksi halde işçiler, açlık grevine başlayacaklarını belirtti.

Akşam gazetesinden 170 çalışan atıldı

H. Merkezi: Akşam gazetesi, 170 çalışanın işine son verdi. Şirketin ekonomik krizi gerekçe göstererek işten çıkardığı çalışanlar arasında, Türkmedya IT ve Teknik Operasyon Grup Direktörü Nermin Karacabeyli, İdare Müdürü Recep Türkmen de bulunuyor. Şirket, 170 çalışmanı işten atmayı “Ülkemizdeki ekonomik krizden şirketimizin de etkilenmesi ve zarar etmesi” sözleriyle gerekçelendirdi. Ethem Sancak'ın TMSF'den satın aldığı Akşam gazetesinde Mayıs ayında da yaklaşık 30 muhabir ve gazete personeli işten çıkarılmıştı.

Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sefaletin bir diğer adı: **Asgari ücret**

AKP hükümeti; emeği ile geçinen tüm kesimleri açıklık terbiye ederek, biat eden bir topluma dönüştürme politikalarına her gün bir yenisini ekliyor. Söz konusu politikaların son halkası, milyonlarca işçinin almakta olduğu asgari ücrete 2015 yılı için % 6 + % 6 artış yapılması oldu. Her yıl olduğu gibi bu yıl da, milyonlarca asgari ücretlinin çalışma ve yaşama koşullarının tamamen dışında yürütülen tartışmalar sonucunda belirlenen “sefalet zammı”; sürekli artan sömürünün 2015’te de sınırları zorlayacağını, hükümetin insanca yaşam için ücretin “asgarisini” bile işçilere çok gördüğünü göstermektedir.

Yoksulluk sınırınının 4000, açlık sınırınının 1400 TL’de seyrettiği Türkiye ekonomisinde, asgari ücret yine asgari sefaletin habercisi oldu. AKP hükümeti süreklileşen bir büyümeden bahsedersun, büyüme sadece patronlar cephesinde yaşanıyor. Tabii işçi ve emekçiler bu büyümeden hiç pay alamıyor. Bunun da ardında asgari ücretin belirlenmesinde işçilerin değil, patron örgütlerinin ve hükümetinin söz sahibi olması yatmaktadır.

İnsanca yaşanacak bir asgari ücreti, ancak mücadelenin belirleyeceğini bilen işçiler çeşitli kampanyalar gerçekleştirdi. Bunlardan biri de **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik’in (DDSB) “Birleş-örgütlen asgari yaşama diren”** talebi ile iki yıldır örgütlediği kampanyaydı.

Biz de, dayatılan “sefalet ücreti”yle işçilerin ve öğrencilerin değerlendirmeleriyle nasıl yaşanacağını öğrenmek için **“Asgari ücret ilk altı ay için 949, ikinci altı ay içinse 1000 TL fakat açlık sınırı 1400 TL ile yaşanabilir mi?”** diye sorduk.

Murat Topal: Bülent Arınç “24 bin lira ile geçinemediğini belirtirken aynı gün Çalışma Bakanı 800 lira iyi para, geçinilebilir” diyor. Yani yapılan açıklamalar, asgari ücretin ne menem bir şey olduğunu açıklıyor. Tabii açıklamayı yapanlar da önemli; ikisi de TC’yi yönetenler olduğu için kendilerine milyarlar yetmezken, bizlere de 949 TL ile bir yaşam sunuluyor. Her şey ortada.

Maltepe Hastanesi İşçisi: Birincisi ilk altı ay ve ikinci altı ay % 6’yı çok saçma buluyorum. Çünkü birinci

ay 949 TL diyorlar, ikinci altı aylık dilimde 100 TL olması öngörülüyor. Bu çocuğu kandırmaya benzer, sadece bir ayı ele alacaklar. Ağustos’tan sonra vergi dilimine gireceği için sadece Eylül ayında 1000 TL alınacak. Yani 949 TL almaya devam edilecek. Tabii ben niçin vergi alındığını da anlamış değilim. Ben Marmara Üniversitesi Hastanesi’nde çalışırken kurum trilyonlar kazanıyordu ve devlet vergi almıyordu. Benim aylık bin lira giderim var ve benden vergi alıyor devlet. Yani benim gözümde bir yıl boyunca 949 TL alınıyor, gerisi kandırmaca.

İbrahim Emin Ege: Senelerdir asgari ücret yani sefalet ücreti aynı şekilde devam ediyor. Emekçilere reva gördükleri ücret bu çünkü. Bildiğim kadarıyla açlık sınırı 1425 TL. Tabii bu TÜİK’in yapığı araştırmaya göre. Çalışma Bakanı da TÜİK’in verileriyle tutarlıdır bir yanıyla. Dört kişilik aileye yeterlidir gibi algılamıştır kendisince; bizler içinse herhangi bir gerçekliği yok.

Yaşamı bilen bizler için yol, gıda masrafları, vs. karşılamak çok zor. Bu yalnızca İstanbul için de geçerli değil; nerede olunursa aynı sorunlar yaşanır zaten, hayat pahalı çünkü. Şimdi yaklaşan bir kriz var ve krizin faturası işçilere kesilmeye çalışılmakta. Patronlar kârlarından bir kuruş eksilmesin diye işçiden keserken kendi düzenlerini de devam ettirir. Bunlara direnen olursa da işten atılır, hapse atılır vb. şekilde sür-

dürmeye çalışacaklardır.

Ali Osman: Ekonomik olarak işçileri bir anlamda düze çıkaracak diye bir şey yok, ülkenin işçi ve emekçilerin emek-sermaye çelişkisindeki yeri belli. Hükümet, bunu aşağıya tutmada kararlı bir şekilde sermayedarların safında durmaya devam ediyor. Bunu da sermaye yandaşı sendikalarla mücadelenin önünü kesmeye çalışarak yapıyor. Fakat işçi sınıfı bunun bilincinde olduğu için, zaferin mücadele ile kazanılacak olduğunu bilmektedir. Zamanla da alınacağına inanıyorum.

Üniversite Öğrencisi Rabia: Asgari ücret yeterli değil. Şu anki ücretle benim annem de çalışıyor. 841 lira alıyor yani, geçerli olan ücreti dahi almıyor. Tabii hiçbir şekilde yeterli bir ücret değil. İnsanlar sadece temel gıdaya ayırsa bu parayı, 5 kişilik bir aileye yetmiyor. Kira, elektrik, doğalgaz, kömür vb. yani yetmiyor; neye yetecek!

Lise öğrencisi Ezgi: Asgari ücretin miktarından çok, şunu tartışmak gerekir. Sermayedarlar tarafından bize verilecek emeğimizin karşılığının belirlenmiş olması sorun teşkil ediyor. Yani bu gelecekte asgari ücret artar, ama sorun sadece bu değil. Sorunu, bir sınıf tarafından ücretlerin belirlenmesi olarak görmek gerekir.

Özcan Keleş: Şu anki ücret çok düşük. Devletin açıklamış olduğu açlık sınırınının neredeyse % 50 altında. Mevcut gıda sektörü olsun

Yoksulluk sınırınının 4000, açlık sınırınının 1400 TL’de seyrettiği Türkiye ekonomisinde, asgari ücret yine asgari sefaletin habercisi oldu. **AKP hükümeti süreklileşen bir büyümeden bahsedersun, büyüme sadece patronlar cephesinde yaşanıyor.**

fark etmiyor. Geçinebilmek için elektrik, doğalgaz, su ve kirayı karşılamamın çok çok altında. Anlayacağınız gülüyorum bu işe artık. Ne diyeyim! Tabii işçi sınıfı da buna ses çıkarmıyorsa kabulleniyordur artık.

Mustafa Çakar: Şu anda asgari ücret 940 lira fakat insanlar bu ücretle nasıl geçinir, bunun hesaplanıp artırılması gerekir. Ben kendim üzerinden değerlendireyim: 550 TL kira veriyorum. Kış ayı olduğu için doğalgaz faturası 300 TL geliyor ve asgari ücretimiz burada tükendi. Elektrik, su, okula giden iki çocuğum var ve onlara okula gittikleri her gün en az 2 lira ya da üç lira vermek zorundasın. Hastalanmamamız lazım bu arada. Hastalanırsak ölürüz. Tabii artık bu yaşadıklarımız vicdanın köreldiği yerdir. Bunu görerek, bunu bilerek yapmaları da zorumuza gidiyor aslında.